

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



MY SINGLE- VERSARY

#1 New York Times Bestselling Author

LAUREN BLAKELY



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.





MY SINGLE- VERSARY

#1 New York Times Bestselling Author

LAUREN



BEKARLIK YILDÖNÜMÜ

LAUREN BLAKELY



İÇİNDEKİLER

Ayrıca Lauren Blakely
tarafından Hakkında

Tek Yıldönümü

Önsözüm

1. Skyler
2. Caleb
3. Skyler
4. Caleb
5. Skyler
6. Caleb
7. Skyler
8. Caleb
9. Skyler
10. Caleb
11. Skyler
12. Skyler
13. Caleb
14. Skyler
15. Caleb
16. Skyler
17. Caleb
18. Skyler
19. Caleb
20. Skyler

Sonsöz

Ayrıca Lauren Blakely

İletişim

Telif Hakkı © 2021 Lauren Blakely Kapak

Tasarımı Helen Williams tarafından

yapılmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Yukarıda saklı tutulan telif hakkı kapsamındaki hakları sınırlamaksızın, bu yayının hiçbir bölümü, hem telif hakkı sahibinin hem de bu kitabın yukarıdaki yayıncısının önceden yazılı izni olmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla (elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde) çoğaltılamaz, saklanamaz veya bir erişim sistemine sokulamaz veya iletilemez. Bu çağdaş aşk romanı bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, markalar, medya ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yazar şunları kabul eder

Bu kurgu eserde atıfta bulunulan ve izinsiz olarak kullanılan çeşitli ürünlerin ticari marka statüsü ve ticari marka sahipleri. Bu ticari markaların yayınlanması/kullanılması, ticari marka sahipleri tarafından yetkilendirilmemiş, onlarla ilişkilendirilmemiş veya desteklenmemiştir. Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya verilemez. Bu kitabı başka biriyle paylaşmak isterseniz, özellikle alfa erkeklerin yer aldığı seksi aşk romanlarından hoşlanıyorsanız, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, iade etmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız. Yazarın eserine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

AYRICA LAUREN BLAKELY TARAFINDAN

Büyük Kaya Serisi

Big Rock

Mister O

Well Hung

Tam Paket Joy

Ride

Sert Ahşap

Mutlu Sonlar Serisi

Bekarlık Yıldönümüm

Bir Joker Öpücüğü

Kapa Çeneni ve Öp Beni

Kısmet

Aşkın Kuralları Serisi

Çıkarları Olan Arkadaşların Kuralları (Bir Ön Roman) Bakire

Kural Kitabı

Bakire Oyun Planı

Bakire Tekrarı

Virgin Karnesi

Yazın Erkekleri Serisi

Onunla Atıyor Onunla

Kazanıyor

Hepsi Onunla

Kaçan Adamlar Serisi

Sevgili Seksi Eski Erkek

Arkadaşım Ya Olsaydı

Adamı

Dün Gece İçin Teşekkürler

Yan Kapıdaki Rüya Adam

Hediye Serisi

Nişan Hediyesi Bakire

Hediyesi

Çökmekte Olan Hediye

Savurgan Serisi

Sadece Bir Gece

Enfes Bir Dokunuş

Bir Haftalık Kocam

MM Bağımsız Romanlar

Bir Adam Barıma Sadece

Bir Kez Girdi

Bromance Bölgesi

Kalp Kırınlar Serisi

Once Upon a Real Good Time

Once Upon a Sure Thing

Bir Zamanlar Vahşi Bir Kaçamak

Erkek Arkadaş Malzemesi

Bir Arkadaş İstemek

Seks ve Diğer Parlak Nesneler

Tek Gecelik Stand-In

Lucky In Love Serisi

En İyi Planlar

İyi Hissetme Faktörü
Kimse Daha İyisini
Yapamaz Fermuarsız

Her Zaman Memnuniyet

Serisi Memnuniyet

Garantili Anında
Memnuniyet Gecelik
Hizmet
Daha önce hiç
PS Her Zaman Sen Vardın Özel
Teslimat

Seksi Takım Elbise Serisi

Şanslı Takım
Doğum Günü Kıyafeti

Paris'ten Sevgilerle

Wanderlust
Yarı Zamanlı Aşık

Tek Aşk Serisi

Seksi Olan Tek
Olan Ateşli
Olan
Knocked Up Planı
Olduğun Gibi Gel

Spor Romantizmi

Gol Atması En Muhtemel
En Değerli Playboy

Standalones

Stud Finder V

Kartı

Gerçek Anlaşma

Kalbimi Kırma

The Break-Up Albümü

Aşka Yakalanmışlar Serisi

The Pretending Plot (önceki adı Pretending He's Mine) Flört Teklifi

İkinci Şans Planı (önceki adı Caught Up In Us)

Özel Prova (önceki adı Playing With Her Heart)

Baştan Çıkarıcı Geceler Serisi

Geceden Sonra Gece

Bu Geceden Sonra

Bir Gece Daha

Çılgınca Baştan Çıkarıcı Bir Gece

HAKKINDA

Bir nasıl sağ çıkılır - bir yıl boyunca erkeklerden uzak durmaya yemin edin. Başarılı bir yıl süren erkek arınmasını nasıl kutlarım - kendime tek başıma tropik bir tatil ısmarlarım.

Bekarlık yıldönümümde benim zamanım, bu yüzden beni şnorkelle yüzerken, etrafı gezerken ve deniz kenarında zip lining yaparken bulacaksınız. Erkek arkadaşına gerek yok, çok teşekkür .

Ta ki seksi, yakışıklı ve çekici macera tur rehberi sörf tahtası yogasında ortaya çıkana kadar. Ve Caleb bana aşağı bakan köpeğin yeni kullanım alanlarını düşündürdü.

Ancak beni tekrar kalp kırıklığına götüreceği kesin olan bir ada kaçamağına düşkünlük kesinlikle bekarlık yıldönümü gündemimde değil. En azından gündemimde olmamalı.

BEKARLIK YILDÖNÜMÜ

Lauren Blakely tarafından

İndirimlerden, yeni çıkan kitaplardan, ön siparişlerden ve özel ücretsiz hediyelerden ilk siz haberdar olmak ister misiniz? VIP posta listeme kaydolunburadan !

PROLOGUE

Skyler

Yirmili yaşlarınızın bir noktasında, sosyal çevrenizdeki herkes ve eşleşmeye başlar. Bu bir kontrol listesi gibidir; bir bakarsınız siz ve üç ev arkadaşınız (çünkü bir kadın şehirde başka nasıl yaşayabilir ki?) kaldırım kenarından mükemmel kurtarılabilir kitaplıklar kurtarıırken, bir bakarsınız ev hediyesi olarak otuz dolarlık şarap şişeleri alıyorsunuz. Kızlardan oluşan bar bilgi yarışması takımınız karma hale gelir, sonra çiftlere ayrılır ve sonra aniden başınızı kaldırırsınız ve tanıdığınız herkes sanki yılbaşı gecesiymiş ve top düşmeden önce öpecek birini bulmaları gerekiyormuş ve gece yarısı eşleri yokmuş gibi otuza kadar geri saymaktadır.

Korku . . .

Arkadaşlarınız sizi soğukta bırakmak istediğinden değil. Hiç kimse aşkı aşık *birinden* daha fazla sevemez ve tüm arkadaşlarının da kendileri kadar mutlu olmasını isterler. Tüm arkadaşlarım bir erkek tanıyor. Ya da onların erkekleri bir erkek tanıyor.

Ama son kalp kırıklığımdan sonra bir karar verdim - bir yıl boyunca biriyle çıkmama kararı aldım.

Bir erkek temizliğine gittim. Kendimi sıfırlamak için çaresizce ihtiyacım olan bir şey.

Romantizme direndim. Arkadaşlarım her "Sana birini miyim?" ya da "Tanıdığım biri var" dediğinde, bir kavanoza birkaç bozuk para attım.

Ve flört uygulamalarından uzak kaldığım her gün, besledim.

Ödölüm mü? Bir "ben" gezisi.

Kutlamak için.

Bu "ben" gezisi kuzenimin düğününe denk gelse bile. Bunu atlattıktan sonra bara, spaya ya da beni çağıran mağazalara gidip kendimi şımartacağım.

İşte . Bir yıldır kimseyle çıkmadım. Başarının kilidi açıldı.

En azından planım bu.

SKYLER

Elimde gümüş bir babetle, Katie kapıyı çalmaya fırsat bulamadan ona kapımı açıyorum. "İçeri gel. Ayakkabımın eşi ortadan kayboldu."

Arkadaşım bir iki saniye daha yumruğunu havaya kaldırarak duruyor, sonra beni takip ederek daireye giriyor ve kapıyı arkasından kapatıyor. "Hmm... belki de evren sana bir şey söylemeye çalışıyordur, Skyler. Yeni ayakkabılar almanı mı?"

Kanepenin altından kayıp ayakkabıyı çıkarıyorum. "Ya da en son Webflix romantik komedisi sırasında uykuya dalmadan önce ayakkabılarımı kaldırmamı söylüyor."

Katie boş boş mutfak adasındaki büyük cam kavanozu alıyor ve içindeki bozuk paralar yüksek sesle şingirdasın diye ters çeviriyor. "Skyler, tatlım, bununla birinin kafasını kırabilirsin! O kadar ağır."

"Hawaii ağır." Yeniden birleştirdiğim babetlerimi giyiyorum, ondan bozuk para kavanozunu alıyorum ve bir gümbürtüyle tezgâha bırakıyorum. "Bu seyahat için para biriktirmek için her gün Tinder, Bumble ve Match'e direndim."

Katie ellerini birbirine sürtüyor. "Peki, gitmeye hazır mısın?"

"Hawaii'ye gitmeye hazır mısın? Kesinlikle." Çantamı omzuma atıp dışarı çıkıyorum ve kapıyı arkamızdan kilitliyorum. "Mayo alışverişine çıkmaya hazır mısın?" İtiraz etmeyen bir el salladım. "Tartışılır."

Katie arabasının anahtarlarını çıkarırken gözlerini kırıştırıyor. "Bunu profesyonel alışverişçi söylüyor."

Kiraladığı Tesla'nın yolcu kapısını açıyorum - yoga imparatorluğunu yönettiği Los Angeles'tan şehre gelmiş. "İnsanlar kendileri için alışveriş yapacak zamanları ya da eğilimleri olmadığında beni işe alıyorlar. Bana ve bütçeme uygun bir şey aramak tamamen farklı."

İkimiz de bindik ve Katie bana dönerek kaşlarını kaldırdı. "Sakın bana birkaç parça mayodan korktuğunu söyleme?"

"Beni korkutan mayo değil. Soyunma odalarındaki floresan aydınlatma."

Arabayı çalıştırıp San Francisco'nun en iyi butiklerinin kalbine doğru ilerlerken gülüyor. "Ucuz ve tavuk."

"Ben ucuz değilim," diye itiraz ediyorum, bu da Fillmore Caddesi'ne doğru ilerlerken onu daha çok güldürüyor.

Mağazaya girdikten sonra, Katie bir satış elemanını onunla birlikte rafları karıştırmaya ikna ediyor. Bir kişisel stilist olarak imrendiğim bir verimlilikle üstleri ve altları sıralıyorlar ve satış görevlisi kucak dolusu ufak tefek ürüne sahip olduğunda beni bir giyinme odasına yönlendiriyor.

Ona teşekkür ediyorum ve cesaretlendirici bir gülümsemeyle, "İyi şanslar. Başka bir bedene ihtiyacınız olursa bana haber verin."

Ugh. Bikini giymemem gerekiyor.

Katie soyunma odasında önümüzde asılı duran naylon ve taytlara bakarken bir parmağıyla çenesine vuruyor. Bakışları ne istediğini bulduğunda ise hemen anlıyor. "Şunu dene." İşaret ediyor. "İçimde iyi bir his var."

Kumaş parçalarına şüpheyile bakıyorum. "Üstü pastil, altı diş ipi olan mı?"

Katie donuk bir bakışla bana meydan okuyor. "Yepyeni bir mayo tarzı istediğini söylemiştin. Elbette, bir diş ipi tabanı uygun olacaktır."

"Evet, kıyafet işkencesinin yeni bir şekli olarak."

"Haksız değilsin." Seçenekler arasında geziniyor ve fuşya rengi iki parçalı bir elbisenin üzerinde duruyor. "Bu şirin küçük numaraya ne dersin?"

Elbiseyi elime aldım ve anlamlandırmaya çalıştım. "Hangisi üstte, hangisi altta? Anlayamıyorum."

Katie büyük bir şov yaparak mayoyu benden alıyor ve "hayır" askısına koyuyor. "*Mayo alışverişinde bana yardım et Katie,*" diye mırıldanıyor. "*Çok eğlenceli olacak. Tam bir baş belası olmayacağım.*"

"Hey, haksızlık!" Diş ipi tangasına el sallıyorum. "*Bu tam bir baş benziyor.*"

." Katie isteksiz bir çember atışı ses efekti yapar.

Başka bir suçluyu seçiyorum. "*Bu ise o kadar yüksek belli ki barfiks bezine benziyor.*"

"Ama bu çok moda. Öyle değil mi?"

Bu ucubeyi önyargıyla "hayır" rafına asıyorum. "Tüm trendler *iyi* trendler değildir."

"Hey, işte bir fikir. Bir asır öncesinin mayolarından birini giymeye ne dersin? Bu çok seksi olur."

"Hmm ... belki de krep gibi düz popoma biraz şekil vermek için biraz bloomers ile. Ve şuraya biraz fırfır" -göğüs bölgemi gösteriyorum- "mikroskobik göğüslerden en iyi şekilde yararlanmak için. Hepimiz güzel arkadaşlarımız gibi mükemmel orantılı vücutlara sahip değiliz."

"Pfft. Ve bazılarımızın arkadaşlarımız gibi mükemmel burunları, sevimli çilleri veya gamzeleri yok. Bu yüzden sizliğinizi kucaklayın."

"Gamzelerin konuyla ilgisi yok," diye alay ediyorum. "Gamzelerimi mayonun içine koymuyorum."

Katie kahkahayı patlatır. "Bu tam da mayonun içine koyacağın şeye benziyor."

Ben de gülüyorum. Katie'nin mizahına karşı koymak zor. "İyi. Sen kazandın."

Ellerini çırpıyor. "Yaşasın! Bu gerçekten gamzelerini koyabileceğim bir bikini bulmama izin vereceğin anlamına mı geliyor?"

İnleyerek kendimi birkaç parça likra giymiş bir plajda hayal ediyorum. "Ya da bir fikrim var, yüzmeyi atlayabilirim. Güneşlenmeyi atlayabilirim. Bir gezi turuna çıkabilirim. Mayolara, kaplıcalara, plajlara ya da gün batımı gezilerine gerek kalmaz..."

"Skyler," diyor, bu kez nazikçe azarlarken şaka yapmıyor. "Bu yolculuğun neyi temsil ettiğini hatırlıyor musun? Tam bir yıl boyunca romantizm yaşamadın. Paranı biriktirdin. Tüm bunlardan sonra bu senin ödülün-"

"Kendimi tamamen kaybettiğim başarısız ilişkiler mi?" Ayık bir şekilde başını sallıyor. "Evet. Bu yolculuk senin için bir kutlama."

Kıpırdanıyorum, takdir etsem de bu sert sevgiden rahatsız oluyorum. "Tören için kıyafetini hazırladın mı?" diye soruyor.
biraz daha nazik, biraz kibar.

"Evet," diye cevap veriyorum çünkü bu gezi benim için bir kutlama olsa da kuzenim Trish'in Maui'deki düğünüyle aynı zamana denk geldi. "Annem düğünün bana evlenmem için ilham vereceğini umduğunu söylüyor ama aramızda kalsın, sanırım benim gitmemi istiyor ki erkekleri aldatabileceği biri olsun."

Katie kuru kuru gülüyor. "Evet, bu son cümlede sayılamayacak kadar çok yanlış var."

"Bana mı söylüyorsun?" diyorum ama gülümsüyorum çünkü annem erkek delisi olsa da aynı zamanda benim annem ve onu çok seviyorum.

"Ama düğün sadece *bir gün*. Seyahatin geri kalanı, sahil kenarında kabin masajları ve öğleden sonra havuz başında daiquiri içerek kendini şımartmakla ilgili. Kendinize hiçbir erkeğin size davranmadığı şekilde, hak ettiğiniz şekilde davranmanın zamanı geldi."

Tereddütlerimi bastırmaya çalışarak derin bir nefes alıyorum. "Hâlâ garip ve tanga bikini kadar rahatsız hissettiriyor."

"Buna değişim denir," diyor Katie. "Konfor alanınızdan çıkmanız gerekiyor. En az bir bikini denemekle başlayarak zor şeyleri yapın."

Kararlı bir şekilde başımı sallıyorum. Geçen yılı kendi mutluluğumu yaratarak, kendi içimde rahat olmayı öğrenerek geçirdim. Bu ödöl de bunun bir parçası. "Haklısın. Hadi yapalım şu işi."

"Evet!" Ayak parmaklarının üzerinde zıplıyor. "Soyunma odası montajını başlatın!"

Ve işte başlıyoruz. Takım elbiseler, Katie'nin onaylamaları ve onaylamamaları, reddedilenleri fırlatıp atmaları ve yeni yarışmacıları kapıdan sokmaları.

Tam limitime geldiğimde, son bir takım elbiseyle ortaya çıkıyorum ve o da şöyle bir bakıp, "İşte kazananımız!" diye haykırıyor.

"Tanrıya şükür!" Soyunma odasının kapısına yaslandım. "Zor şeyleri yapmaktan bahsediyoruz."

"Buna değdi. Bu takım harika görünüyor." Aynayı işaret ediyor. "Devam et. Bana yanıldığımı söyle."

Bikini giymiş halime bakıyorum. Safir rengini ve kumral saçlarımla, ela gözlerimle ve yukarıda bahsettiğim gamzelerimle görünüşünü seviyorum. . . elastik ve ip şeritleri içinde kıpırdanma çabasından dolayı kızarmış.

"Haksız değilsin," diyorum. "Az önce körfezi yüzerek geçmiş gibi hissetsem bile."

Gülüyor. "Sen nereden bileceksin ki? Okyanustan nefret edersin. Ve yüzmekten. Ve spor salonunda yapılamayan her türlü fiziksel aktiviteden."

Bunu söyler söylemez, devreler bir parıltı ve kıvılcımla birbirine bağlanır.

Bing! Ampul anı.

" bu! Yapmam gereken şey bu." Katie gözlerini kırptırdı. "Yüzmeye mi gideceksin?"

"Evet! Ya da şnorkelle yüzmek. Ya da zip-lining. Ya da benim tarzım olmayan herhangi bir şey. Evde spada kendimi şımartabilirim. Bunun yerine, Maui'ye gittiğimde kendime normalde asla yapmayacağım bir deneyim yaşatmalıyım."

"Sevmediğin bir şeyi yaparak kendini ödüllendirecek misin?"

"Kulağa paradoksal geldiğini biliyorum Katie, ama doğru hissettiriyor. Bu bikiinin içinde kendimi ne kadar iyi hissediyorsam o kadar iyi. Konfor alanımdan çıkmanın zamanı geldi."

"Bunun için bir sınıf oluşturmaliyim." Katie, sanki iş imparatorluğuna ekleyeceği yeni bir seans düşünüyormuş gibi çenesine vuruyor. "*Konfor alanlarından çıkmak isteyen insanlar için Yoga* diyebilirim."

". Eğer daha yakın bir yerde yaşasaydık, o dersi kesinlikle alırdım," diye cevap veriyorum. "Ama şimdilik bu geziyle başlayacağım. Bekârlık yıldönümü maceraları başlasın."

Safir renkli bikini tamamlandı ve bekârlık yıldönümü kutlamam için parlak planım da öyle.

CALEB

Kendi işinizin patronu olmanın iyi ve kötü yanları vardır, ancak Maui'de kendi işinizin patronu olmak öğleden sonra sörf molaları anlamına gelir ve bu çok önemlidir. Okyanus esintileri, sörfün sahile vurması - dalgaların cazibesi karşı konulamayacak kadar fazla olduğunda e-postalara cevap vermeye ara vermek Çok iyiyim.

Saçlarımdaki suyu silkeliyorum ve sörf tahtamı cipimin arkasına yükleyip eve dönüyorum. Üzerimi değiştirmeden önce bir fincan kahve hazırlıyorum, dalgıç kıyafetimi çıkarıp sörf şortu ve tişört giyiyorum -Hawai yaşam tarzı kelimenin tam anlamıyla en iyisi.

Ekli ev ofisime giderken, iki bardak Kona Peaberry doldurmak için duruyorum ve birini masasındaki dostum Brady'ye götürüyorum.

Bilgisayar ekranındaki hesap tablosuna ve tabletindeki hava durumuna başımla işaret ediyorum. "Sörf molası verdiğim için kendimi suçlu hissetmemi sağlamaya çalışıyorsan, bu işe yaramayacak," diyorum.

"Hayır. Tom'un bu hafta sonu başlayacak turu için bir rehber bulmaya çalışmıyor olsaydım seninle gelirdim. Tamamen doluyuz."

Yudumun ortasında durup bardağı indiriyorum. "Tom'a ne oldu? Midesinden rahatsızlandığını sanıyordum."

Brady başını sallar. "Hayır. Hastaneden mesaj geldi. Tam gelişmiş apandisit."

Telefonumu elime alıp mesajlarımı kontrol ediyorum. "Lanet olsun. Muhtemelen şu anda ameliyattadır."

"Evet. Bu arada güzel bir saksı bitkisi gönderdik."

"Ne kadar düşünceliyiz," diyorum ve işler yoğun olsa bile onu kontrol etmeyi hatırlatıyorum. "Ama bu hafta sonu ...?"

Bir dakika beklemek için parmağını kaldırıyor ve ardından tabletini kaydırıyor. "Az önce sana güncellenmiş programı gönderdim." Telefonum ping atıyor ve bağlantıyı açıyorum. "Beş günlük macera turu dışında her şeyi ayarladım. İki gün de sörf kampıyla meşgulüm."

"Endişelenmeyin," diyorum. "Önümüzdeki hafta bir tura liderlik etmeyi planlamıyordum, yani bunu yapabilirim."

"Emin misin?" diye sorar. "Tom'un bu grubu almasını istedim çünkü nefret edenlerle arası iyi."

"Ve ben değilim?" Tüm detayları anlatması için elimle bir yapıyorum. "Benim için neyin var?"

"Bir son dakika eklemesi." Okumak için tabletini eline alıyor. "Yalnız misafir. Skyler adında bir kadın. Daha önce hiç şnorkelle yüzmediğini söylüyor, ancak bir başka deyişle, 'Bundan tutkuyla nefret ettiğini biliyor ve onu aksi yönde ikna etmemiz için sabırsızlanıyor.'"

Kıkırdıyorum. "En azından neyle karşı karşıya olduğumuzu biliyoruz."

Çoğu misafir, ister ilk ister ellinci kez olsun, günlük hayatlarında yapamadıkları bir şeyi yapmaya heveslidir. Ancak arada sırada, her ne sebeple olursa olsun iyi vakit geçirmemeye kararlı görünen yolcularımız oluyor.

Ne yazık ki Hawaii'nin tadını çıkaracak o kadar çok şey var ki.

Denizanalarından birkaçı gününüzü tamamen mahvedecektir, ancak bunlardan kaçındığınız sürece, altınsınız.

"Yani sen sörf kampına katılıyorsun, ben de macera turuna ve Bayan Şnorkelle Dalmaktan Nefret Ediyorum'a katılacağım," diyorum Brady'ye, adımı programa yazarken. "Bayılırim

insanların macera sporları hakkındaki fikirlerini değiştirmek. Bu işe ilk olarak bu yüzden başladım."

Brady sırtarak sandalyesinde arkasına yaslanıyor. "Sörf yapmak ve yürüyüş yapmak ve bunun için para almak için değil mi?"

"Bu sadece bir avantaj." Neredeyse boş olan bardağımı gösteriyorum. "Yerel olarak kavrulmuş Kona ve güneş ışığı gibi."

"Avantaj *olmayan* şeylerden bahsetmişken ..." Kendi kahvesini yudumluyor. "Oportünist bir havası olduğu için işe almak istemediğin adamı hatırlıyor musun?"

İnsani içgüdülerimin parmak alıntılarını hak ettiğini sanmıyorum, ama her neyse. "Geziler için rehber olarak çalışmaya gitti, değil mi? Ne iş yapıyordu? Bir misafirle takıldı mı?"

"Görünüşe göre ona bütün işi vermiş. Onu yıldızların altında romantizmle, okyanus boyunca uzun yürüyüşlerle, 'daha önce hiç böyle hissetmemiştim' gibi tatlı sözlerle kandırmış ve sonra da serbest bırakmış. Travelocity'de tekmeden, personelden, tesislerden şikâyet eden çok ağır eleştiriler bırakmış."

"Ouch." Excursions için kötü şans, ama adamları tur rehberliğinin temel kurallarından birini çiğnedi.

Birincisi, *ayrıldığınız kişi sayısıyla geri dönün.*

İkincisi, *iş yerinde yiyişmek yok.*

"Müşterilerle romantizm her zaman berbat bir fikirdir," diyorum. "Mia'nın durumu bana bunu öğretti."

Brady başını sallar. "Sana yapışan başka bir koala kızına ihtiyacın yok."

Hatırladıkça ürperiyorum. "Korkmuyorum. Ama keseli *hayvanlara* karşı adil olalım, koalalar çok sevimli."

Mesele şu ki, herkes gemide olsa bile, bir tur bağlantısı asla hiçbir yere götürmez - işinizi veya itibarınızı riske atmaya değecek bir yere. Öncelikle, diğer müşterilerinizle ilgilenmeniz gerekirken bir misafirle yakınlaşmanız tehlikelidir.

Ancak tatil romantizmi sadece kalp kırıklığı için bir reçetedir. Sizi herhangi bir kutu jöleden daha fazla mahvedecektir, bu yüzden yapılacak tek şey onlardan tamamen kaçınmaktır.

SKYLER

"Bayanlar ve baylar, Maui'ye hoş geldiniz," diyor uçuş görevlisi geçide doğru taksi yaparken. "Umarız uçuşunuzdan keyif almışsınızdır. Yerel saatle 02:30 ve hava sıcaklığı seksen iki derece."

Kahului Havaalanı uçaktan iner inmez beni ada ruhunun içine çekiyor. Gelen solgun turistler, giden güneş yanıklarıyla dolu ve baktığım her yerde renk patlamaları var. Tavan pencereleri ve palmiyeler, aradaki farkı anlayamayacağım kadar içeride ve dışarıda birbirine karışıyor.

Bagaj karuselinde bavulumu bulup havaalanından çıkıyorum, uçuş görevlisinin söz verdiği seksen iki derecelik ılık havanın tadını çıkararak Pasifik havasını içime çekiyorum. Esinti saçlarımla oynuyor ve San Francisco'dan tamamen farklı kokuyor.

Tatil gibi kokuyor.

Merhaba, bekarlık yıldönümü, işte buradayım.

Varış kapılarında tur atan bir taksiyi çağırıyorum. Durduğunda şoförü selamlıyorum, sonra çantalarımı arka koltuğa atıp yanlarına geçiyorum. Tropik kaçamakları sevmek lazım; elbiseler ve sandaletler bavulları hafifletiyor.

Emniyet kemerimi takarken taksici "Nereye gidiyorsun?" diye soruyor.

"Bu akşam bir düğüne gidiyorum," diye neşeyle cevap veriyorum. "Yarın da bekarlık yıldönümüm için konfor alanımdan çıkacağım."

"Bekârlık yıldönümü mü?" Dikiz aynasından bana bakıyor, koyu kahverengi gözleri sırtarak kırışıyor. "Bu karaokede yaptığın bir şey mi?"

"Hayır. Tanıdığım herkes nişan fotoğraflarını ve şirin "save-the-date" duyurularını paylaşıırken mutlu bir şekilde bekar olduğum bir yıl."

"Tebrikler." Rölantide giderken arkamızdan bir korna sesi geliyor ve bana genişçe gülümsüyor. "Ama ben hangi otele gittiğinizi sormuştum."

"Oh." Tabii ki biliyordu. "Hilton, lütfen."

Taksi havaalanından uzaklaşıyor ve şoför bir sohbet başlatıyor. "Bekârlık olayı harika bir şey. Belki burada bir ada kaçamağı yapabilirsin. Altıdan sonra çıkıyorum."

"Teşekkür ederim ama hayır," diyorum kibarca. "*Asıl* mesele şu ki tarih."

"Tabii, tabii. Ama cidden, bu öğleden sonra DoorDash vardiyam var. Akşam yemeği ister misin? Yerel pisi balığı için Joe's Surf and Turf'u tavsiye ederim. On dakikadan kısa sürede Hilton'a getirebilirim. Yemekte misafir ağırlamak konusunda fikrini değiştirirsen, 'yanında bir şey' spesiyalinden sipariş et. Ama sadece yirmi dakika kalabilirim."

Onu bu konuda ikna etmek *gibi* bir planım yok, ama satıcılığı Etkileyici. "Bunu düşüneceğim. Promosyon kodu alacak mıyım?"

"Elbette." Dikiz aynasında kaşları oynar. "Bu çift O."

Bu harika bir teklif.

Bunu geri çevirmek en *azından* bir pisi balığı yemeğine bedel olmalı ödül kavanozuna eklendi.

* * *

O geceki düğünde kuzenim Trish, sade, güneş elbisesi tarzı gelinliği ve saçındaki ebegümece ile muhteşem görünüyordu. Blake, damadı,

gözlerinde aşkla ona bakıyor, açıkça aşık olmuş.

Gün batımında sahilde "Evet" diyorlar ve bu inanılmaz romantik.

Gelini öperken benim erkeklikten arınmış kalbim bile çarpıyor, sanki onu her zaman el üstünde tutacaktı gibi.

Biraz sonra, otel arazisindeki çadırın içinde resepsiyon tüm hızıyla devam ediyor. Dans pistinin yakınında, San Francisco'dan arkadaşlarım Sierra ve Clementine ile sohbet ediyorum.

Sierra iri yarı, seksi bir beyzbol oyuncusuyla göz göze geliyor ve bize San Francisco Cougars'ın yıldız kapaticısıyla neler olup bittiğini anlatıyor.

Nefis bir hikâye ve nasıl sonuçlanacağını duymak için sabırsızlanıyorum. "Yeni sikilmiş gibi bir halin var," diye takılıyorum, parlayan tenini işaret ederek.

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum" diyor.

Clementine bana dönüyor, kocaman gözleri ve hevesli sesiyle. "Peki ya sen? Tek başına çıktığın tatilde burada gün batımı yada yada yada'nın tadını çıkaracak mısın?"

"Hayır. Diyetime sadık kalacağım" diyorum ve onlara kararım ile ilgili bilgi veriyorum.

"Sana iyi şanslar," diyor Sierra.

"Biraz hareketlenen bir kadının kuşkulu sesine sahipsin," diye takılıyorum.

"O zaman biraz hareketlenmediğiniz sürece diyetinize sadık kalmakta sorun yaşamazsınız" diyor.

"Ya da *büyük* bir eylem," diye ekliyor Clementine.

"Ve gerçekten en iyisi bu," diye araya giriyor Sierra.

"Siz ikiniz hiç yardımcı olmuyorsunuz," diye uyarıyorum.

"Öyle mi olmamız gerekiyordu?" Sierra karşılık veriyor.

Clementine, "Bu arada iyi şanslar," diyor ve Sierra da onu onaylıyor. Belki sesleri biraz kuşkulu geliyor ama ben mutluyum.

Ne de olsa Hawaii'deyim, resepsiyon yemekleri harika ve şarap beni o kadar gevşetmiş ki DJ buketi atma zamanının geldiğini anons ettiğinde coşkuyla alkışlıyorum.

"Kim yakalayacak?" diye mikrofona sesleniyor. "Tüm bekar bayanlar, kollarınızı havaya kaldırın! Whoop whoop!"

Trish sırtı dans pistine dönük bir şekilde pozisyonunu alır, nedimleri ona doğru atması için bağırırken güler ve en iyi yer için birbirlerine dirsek atarlar.

Kaburgalarımın bir dirsek yiyorum ve annemin *bir şekilde* tam da uygun zamanda yanımda olmayı başardığını görüyorum. "Hadi Skyler! Oraya çıkalım ve devam edelim!"

Onun coşkısına kıkırdıyorum. "Sen devam et, anne."

"Hayır, ikimiz de yapmalıyız. Anne-kız tag team."

Tartışacak zaman yok. DJ geri sayarken annem ve ben kalabalığın içine dalıyoruz, "Üç, iki, bir! İşte başlıyor!"

Gelin buketi fırlatır ve kadın kalabalığı yüksek topuklu ayakkabılar ve kokteyl elbiseleriyle bir rugby maçına dönüşür. Birbirimizle didişiyor ve soluk soluğa kalıyoruz, sonra biri "Buldu!" diye bağırıyor ve çiçekleri zaferle havaya kaldırıyor.

Topluluk dağılırken annem beni buluyor, hâlâ gülmekten sendeliyor. "Gökyüzü! *Tam oradaydın.* Sende olduğundan emindim."

"Bunun için dalmamı mı istedin anne? O kadar da çok istemedim." "Herkes buketi yakalamak istiyor." Düşen bir saç telini saçlarını yüzünden çekti. "Buketi yakalamak istedim. Aylarca çalıştım. Parmaklarımın ucundaydı ve sonra sekti."

"Lanet olsun." Parmaklarımı şıklatıyorum. "Tarihini sakladığım dokuz düğünden birinde tekrar denemek zorundayım."

İç çekiyor. "Kendi adına konuş. Bütün düğün davetiyeleri sende. Ben sadece arkadaşlarımdan *torunlarının* doğum ilanlarını alıyorum."

Onun vurgusuyla ellerimi teslimiyetle kaldırıyorum. "O konuya bile anne."

"Biliyorum." Bir iç çekiş daha. "Sadece mutlu olmanı istiyorum Skyler."

Ona nazikçe *hatırlatıyorum*, "Ben mutluyum anne. Bekâr olduğum için mutluyum."

"Ama şu yakışıklı sağdıçlara bak." Yolun karşısını işaret ediyor. "Ve şuna bakın. Şu gümüş tilki Harold Armstrong, kuzeninin amcasının arkadaşı. Emekli ve bekâr. Ayrıca, geceleri hâlâ araba kullanabildiğini duydum."

"Seksi bir yaşlı vatandaş için oldukça iyi bir av."

"Sus." Koluma alaycı bir çimdik attı. "Kimseye altmış beş yaşında olduğumu söyleme. Ben hep kırk dokuz yaşındayım. Aslında, belki de ben senin ablanmışım gibi davranmalıyız."

Boğuluyorum. "*Yirmi yaş büyük* kız kardeşim."

"Beni engelleme, tatlım." Gözde bekar Harold Armstrong'u hedefe kilitledi. "İçeri giriyorum."

"İyi şanslar, kardeşim." Çok saçma biri ve onu, beni mihraba doğru itmesine kıyamayacak kadar çok seviyorum.

Sierra ve Clementine'a iyi geceler diliyor, Trish ve Blake'e geçmiş olsun dileklerimi iletiyor ve odama yalnız gidiyorum.

Her şey yolunda gibi.

* * *

Sabah, günün üstesinden gelmeye hazırım. Giyindikten sonra sahile doğru yola çıkıyorum. Kumların üzerinde yürürken Katie'ye FaceTime yapıyorum ve telefonumdan manzarayı gösteriyorum. "Cennetten günaydın! Hawaii cenneti, öbür dünya değil. Sadece açıklığa kavuşturuyorum, çünkü bugün okyanusu, yani deniz canlılarının dev kazanını, yani sizi yemek isteyen şeyleri ele alıyorum."

"Evet, eminim balıklar sizi lezzetli bulacaktır."

"Bu sabah biraz hindistan cevizi losyonu sürdüm, bu yüzden muhtemelen tropikal ve nefisim."

"O zaman umarım seninle yaptıkları kahvaltının tadını çıkarırlar," diye dalga geçiyor, ben ekranı grupla buluşacağım iskeleye doğru çevirirken. "Ve bu da bizi uçurumun ötesine taşıyacak olan tekne."

"Lezzetli demişken, teknenin yanındaki şu taş gibi tilki de kim? Senin turunda mı?" Gözleri gökyüzü kadar açıldı.

Ekranın üzerinden önümdeki manzaraya bakıyorum. Uzun boylu, bronzlaşmış bir adam, sonra Katie'ye fısıldıyorum. "Sanırım bu benim Ada Macerası Turumun kaptanı. Bu acımasız bir şaka, ama beni baştan çıkarmayacak," diyorum parmağımı sallayarak.

Alay ediyor. "Nasıl baştan çıkmazsın? Adam film yıldızı gibi yakışıklı."

"Ben güçlüyüm," diyorum matine idolüne yaklaşarak.

Katie kuşkulu görünüyor. "Ya yüzmek için tişörtünü çıkarırsa? Ya görünce bayılırsanız ve size ağızdan ağıza vermek zorunda kalırsa?"

"Bir baygınlık için ağızdan ağıza verilmez."

"Eğer bayılırsa, ağızdan ağıza vermenizi öneririm."

"Enabler," diye tıslıyorum, sonra irkiliyorum, ağzımı korumak için telefonu hızla yaklaşıtıyorum. Dudak okuyabildiğini kim bilebilir? "Şimdi bana el sallıyor. Ve saatine dokunuyor. Gitme zamanı. Sulu bir ölümle ölürsem cenazemde güzel şeyler söyle."

"Balıklar senin son yemeğinin tadını çıkardı diyebilirim."

CALEB

Bu, iskelede telefonuyla sohbet eden şnorkelden nefret eden kişi olmalı. Arka planda tekne varken selfie ya da video çektiğini gördüm.

Ayrıca ince bir vücuda, makul bir şortun altında bronzlaşmış ve tonlanmış bacaklara ve renk açısından bir gün batımına rakip olabilecek muhteşem kıvıll saçlara da göz attım. Profilinde sevimli, kalkık bir burun görünüyor ve konuşurkenki hareketli ifadeleri çok sevimli.

Kabus gibi bir yolcu gibi *görünmüyor*.

Mücadelesi kadar ilgi çekici görünüyor.

Ama aynı zamanda gemiye binen son misafir.

Dikkatini çekiyorum ve saatime dokunurken gülümsüyorum. Telefonunu çabucak cebine yerleştiriyor ve tekneye adım attığında onu karşılıyorum.

"Merhaba," diyorum sırtarak. "Sen Skyler olmalısın, şnorkelden nefret eden."

Gülüştü parlak ve tatlı - haftamı zorlaştırmak üzere olan birinin gülüşü değil.

"Onu ne ele verdi?"

"Tişörtün," diyorum. Şaşkınlık içinde tasarıma bakıyor. Şöyle yazıyor: *Ama önce kahve*. "Araştırmalar, şnorkelden nefret edenlerin çoğunun kahve sever olduğunu gösteriyor."

Başını eğiyor, ela gözleri canlı. "Tam tersi doğru mu? Şnorkel sevdiğine göre kahveden nefret mi ediyorsun?"

Burnu kıvrılıyor. En sevimli çiller yanaklarının üzerinde noktalı. "Hayır. Ben sadece bir aşığım."

"Hey, Caleb!" Jimmy, mürettebatımdan biri, yukarıdaki güverteden bağıyor. "O zalimlik içermeyen güneş kremi nereye koydun?"

Tam zamanında bir hatırlatma-önce iş.

"Güvertedeki bankın altını kontrol et," diye bağıyorum omzumun üzerinden. Arkamda Skyler'ın kendi kendine mırıldandığını duyuyorum.

"O da neydi?" Geri döndüğümde soruyorum.

Başlıyor, gözlerini kocaman açıyor, sonra boğazını temizliyor. "Sadece bayılmak için ne yapacağınızı biliyor musunuz diye merak ediyordum."

Kaşlarımı çatıyorum, güvenceye ihtiyacı olup olmadığını merak ediyorum. "Deniz tutması için mi yoksa ...?"

"*Ben sadece bir aşığım*" gibi cümleler için -sesi benimkini taklit etmek için alçalıyor- "*Ben sadece bir aşığım.*"

Tam isabet. Beni vurmuş gibi göğsümü tutuyorum ve gülüyorum. Bir kâbus gibi görünmüyor, hatta ağzını her açtığında biraz daha hayalperestleşiyor. "Seni işaret ediyorum. Bu arada ben Caleb. Macera turu rehberiniz olacağım."

"Tahmin ettiğiniz gibi, ben Skyler'ım." Çabuk ve küstah bir selam veriyor. "Şnorkel dönüşüm terapisi için rapor veriyorum."

Avuçlarımı birbirine sürtüyorum. "Meydan okumaya hazırım. Diğer tüm tur katılımcıları gemide. Size çantanızı nereye koyabileceğinizi göstereyim, sonra da sizi teçhizatla tanıştırayım."

". "

Komik olan şu ki, sesi yarıdan fazla ciddiymiş gibi geliyor.

* * *

Sahildeki şnorkel alanına doğru yola çıktığımızda, daha önce şnorkelle yüzmüş olan diğer konukların her şeye sahip olup olmadıklarını kontrol ediyorum.

ihtiyaçları var. Herhangi bir talimat vermeden önce, Skyler'a teknenin suda szlme hissine alışması için zaman vermek istiyorum, gövde yüzeyi tokatlarken sprey fırlatıyor. Marinadan ayrıldığımızda rengi soldu ama başka şeylere odaklandıkça rengi geri geldi.

Bu şeylerden biri de ben olduğum için, onu memnun etmekten mutluluk duyuyorum.

Sandıktan bazı yüzgeçleri çıkarıp önündeki güverteye koydum, lastikler yüksek sesle aklıyordu. "Zehrini seç. Burada temel yzgeciniz var," diyorum, onu kaldırıp diğeri ni göstererek. "Sonra bu bir spor yüzgeci ve şurada da performans yzgelerimiz var."

Skyler kollarını kavuşturmuş ve kalçasını kaldırmış bir şekilde duruyor. "Performans yüzgeci nedir? Daha da önemlisi, bu yüzgeç performansınızı nasıl artırıyor?"

Yüzümü ekşitmeden, "Balıklar en iyi şekilde davranmak için çaba sarf etmeni takdir ediyor" dedim.

"Oh, tabii. Balıklara iyi bir gösteri sunmak istiyorum." Seksi, arsız bir sırıtış tatlı dudaklarını kıvrıyor. "Ama asıl ilgi çekici olan balıklar değil mi? Dişimin muayenehanesinde *sıkıcı* balıkları izleyebilirim - benim için bir gösteri yapmaları gerekmez mi?"

"Performans yzgecini takarsan takarlar."

"O zaman performans fin olsun. Bir hiç uğruna bu kadar zahmete girmek istemem."

Diğeri ni bir kenara koydum ve geri döndüğümde o kpeştede, etrafında döndüğümüz adaya bakıyordu. Normalde bir yolcuyu düşünceleriyle baş başa bırakırdım ama Brady'nin de dediğ i gibi, yeni başlayanların çok fazla el tutmaya ihtiyaı oluyor.

Ama *bu tür* bir el tutma değil.

Bu tür eleştiriler internette sizi yeri yori.

Sadece, onun ellerinin herhangi bir yerimde olmasının nasıl bir şey olacağını merak etmekten kendimi alamıyorum.

Onu güvende ve rahat tutmanın yanı sıra ona ve diğeri ni eğlenceli vakit geçirtmek olan işime odaklanıyorum.

"Neden şnorkelle dalmak istemedin?" Alay etmeden soruyorum, korkuluktaki ona katılıyorum. "Kötü bir deneyim mi yaşadın?"

Samimiyetimi kontrol ediyormuş gibi yan gözle bana bakıyor, sonra da iç geçiriyor. "Gülme."

Elimi kaldırıyorum. "Scout'un onuru."

Bir iç çekiş daha, ilkinden daha derin. "Daha önce bir kez denemiştım. Üniversitede bir çocukla çıkmıştım ve Miami'de şnorkelle yüzmeye gitmiştık. Ve ..."

Sanki bu onun için zormuş gibi duraksıyor ve ben de ona zaman tanıyorum.

"Su sporlarını çok severdi, bu yüzden gitmem için ısrar etti. Ama ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu ve sorduğumda bana sadece suya girmemi ve bir yolunu bulacağımı söyledi. 'Hiçbir şey ters gidemez,' dedi."

"Pek çok şey ters gidebilir," diyorum onun adına duyduğum öfkeye rağmen sakince. "Ne oldu?"

"Heyecanlandım ve ayaklarımı mercanların üzerine koydum." Sempatiliyorum ve o da yüzünü buruşturuyor. "Ayağımı kestim ve hastanelik oldum."

"Ah. Coral çok hırçın. Bunu duyduğuma üzüldüm."

"Hiçbir fikrim yoktu. Sanırım bu da beni aptal yapıyor."

"Hayır, sen aptal değilsin." Ses tonumu hafifletiyorum. "Mercan güzel görünür, sevimli bir okyanus arkadaşı gibi, ama çok can yakabilir."

"Değil mi? Bu kadar kötü acıtacağını hiç düşünmemiştim. Bir de buna köpekbalıklarına karşı içgüdüsel korkumu eklerseniz."

Ciddiyetle başımı sallıyorum. "Anlaşılabilir."

"Ve o akıntılar ki sizi altına çeker ya da denize sürükler." "Burada onlardan çok fazla yok."

Alay ediyor. "Eminim bunu tüm gergin turistlere söylüyorsunuz. *Her neyse*, işte böyle şnorkel karşıtı oldum."

"Meydan okumanı kabul ettim, değil mi? Şimdi benim işim sana şnorkelle yüzmeyi kahveyi sevdiğin kadar sevdirmek."

"O iyi şanslar," diyor kuru bir sesle. "Çünkü ben kahvemi gerçekten seviyorum."

"Biraz inancın olsun. Ben ne yaptığımı biliyorum. Ve şnorkelle dalmak harika bir şey. Huzur verici, güzel ve göz açıcı. Ve anladığım kadarıyla okyanus, etrafında çok fazla zaman geçirmediyse korkutucu olabilir. Suyun altına girdiğinde yanında olmama ne dersin?"

Bana şaşkınlıkla bakıyor, sanki onun yanında durmak zor bir şeymiş gibi. "Bunu yapar mısın?"

"Tabii ki."

"Peki ya diğerleri?" Konukların çoğunun ufuktaki çeşitli manzaraları işaret eden Jimmy'nin etrafında toplandığı pruvaya doğru bakıyor.

"Burada yardımcılarım var. Sana göz kulak olacağım. Eğlenmeni ve okyanusun tadını yepyeni bir şekilde çıkarmanı istiyorum Skyler. Ve herhangi bir talimat almadan suya girmene izin vermeyeceğim."

Omuzları kulaklarının etrafında kamburlaştığı yerden düşüyor. "Teşekkür ederim. Yani, yapacağını düşünmemiştim ama ..."

"Hey, artık profesyonel bir şnorkel severin ellerindesin." Sırıttıyorum, o da bana karşılık veriyor. "Bazı genel ipuçlarıyla başlayalım."

Ona şnorkelle yüzmenin yapılması ve yapılmaması gerekenleri anlatıyorum ve sanki ona *Final Jeopardy*'nin cevaplarını veriyormuşum gibi odaklanıyor.

Yine de çabuk öğreniyor ve demir atıp suya girmeye hazır olduğumuzda ve mayosuna kadar soyunduğunda - vay canına, o bikini - sinirleri korkudan olduğu kadar heyecandan da kaynaklanıyor gibi görünüyor.

Açıkçası benim de kendime bazı ipuçları vermem gerekiyor.

İşinize odaklanın.

Bikinisinin içinde ne kadar güzel görünürse görünsün misafirinize bakmayın. Sorun şu ki, kurallar sadece onlara uyarsanız sizi rotada tutar.

SKYLER

Safir gibi parıldayan bir balık kıpırdayarak geçiyor. O kadar muhteşem ki sakın ve serin sulara nefes nefese istiyorum. Bunun yerine şnorkelle gülümseyerek yakışıklı tur rehberime bakıyorum ama onunla uzun süre oyalanamıyorum çünkü bir kelebek balığı sürüsü yanımdan Mach hızıyla geçiyor.

Birkaç metre ötede, parlak sarı bir tang dörtlüsü kayalara girip çıkıyor.

Artık resmileşti. Din değiştirdim. Yengeç Sebastian haklıydı. Denizin altı daha güzel.

Sakin, güzel ve konfor alanımın çok dışında, ama Caleb her zaman yanımda ve kendimi güvende hissetmek için tek ihtiyacım olan şey bu.

Bir sıçramayla yüzeye çıkıyoruz. Heyecandan ötmek istiyorum ama şnorkel hâlâ ağzımda. Ben de rahatlayarak ağlayabilirim - hayatta kaldığım değil ama bunu *sevdiğim* için. Bu yeni deneyimle bir şekilde daha büyük hissediyorum.

Ağızlığı çıkarıyorum ve yanımda sallanan Caleb'e sırtırken saçlarımı yüzümden geriye doğru kaydırıyorum. "Bu *inanılmazdı*."

Resifin gösterisinden sonra bile gülümsemesi göz kamaştırıcı. "İnanılmaz, değil mi? Kolayca birkaç bin beyaz benekli damsel."

"Onlara böyle mi deniyor?" Ben soruyorum. Çok etkileyici. "Bir balık için harika bir isim."

"Ve biz onların arasından yüzerek geçtik."

"Tıpkı söylediğin gibiydi; güzeldi ve bir şekilde aynı anda hem huzurlu hem de heyecan vericiydi."

Gününü güzelleştirmişim gibi gülümsüyor. Belki de haftasını. "Beğendiğine sevindim. Denediğine sevindim."

"Biliyor musun?" İtiraf ediyorum. "Ben de öyleyim."

"Yani ..." Başını eğerek gecikmeyi abartıyor. "Bu şnorkel aşığı için bir puan mı?"

"Bunun sadece" -kaşlarımı oynatıyorum- "sevgili olduğunu sanıyordum?" Alay etmek için söyledim ve öyle de oldu.

Ama flört de ediyor.

Bakışlarımla buluşuyor, hâlâ sırtlıyor, kendine güveniyor, flört ediyor. "Bu da işe yarar."

* * *

Grubun geri kalanıyla birlikte turun servis otobüsüne doluşuyor ve ön tarafa yakın bir koltuğa çöküyorum. Yorgun ama mutlu bir çeteyiz. İnsanlar gördükleri balıklarla notları karşılaştırıyor, Caleb mikrofonu eline alana kadar gevezelik ediyorlar.

Her bir misafirle göz göze geldiğinde sırtışı bulaşıcıdır. "Umarım hepiniz şnorkelle dalıştan keyif almışsınızdır. Bazılarınız için yeni olduğunu biliyorum, bu yüzden *okyanusu düşündüğünüz* için teşekkür ederim."

Olması gerektiği gibi bir sürü inilti. Sonra arkadan bir adam, "Mutluluk dalgalar halinde gelir derler." diye seslendi.

Daha fazla inilti ve sonra "Tek ihtiyacınız olan vitamin . . . deniz."

Ben de yuhalanıyor ve tıslanıyorum, bu yüzden bunu bir kazanç olarak sayıyorum. Özellikle de Caleb tekrar gruba bakmadan önce bana bakıp sıcak bir şekilde gülümsediğinde. "Ve böylece öğleden sonraki okyanus merkezli kelime oyunlarımız sona erdi. Çok teşekkür ederim. Bütün hafta burada olacağız."

Yapacağız. Caleb yola odaklanmadan önce bana son bir kez gülümserken,
bundan daha mutlu olamazdım.

CALEB

İlk durak olan Marriott'un önüne park ediyorum, konukların çoğu ayaklarını sürüyerek merdivenlerin dibinde durmak için atlıyorum. "Yarın hepinizle görüşürüz. Hepinizin zip-lining için hazırlıklı olmasını bekliyorum."

Dışarı çıkmakta olan bir adam şöyle diyor: "Çok fazla zip-lining yaptım ama hiç hazırlanmam gerekmemişti. Bunu nasıl yapmalıyız? Sahildeki ağaçlarda asılı kalma alıştırmaları mı?"

"Kesinlikle," diyorum ona. "Zip-lining için en iyi üç tavsiyemden biri bu."

Adam gülüyor ve "Yarın görüşürüz" diyor.

Tekrar atlıyorum, kapıyı kapatıyorum ve direksiyonun arkasına geçiyorum. Hâlâ bir misafirimiz var -Skyler'ın oteli en uzakta, bu yüzden son durak o.

Ben otobüsü vitese takarken o ilk koltuğa geçiyor ve sanki ikimiz de günün tüm heyecanından sonra sessizliğin tadını çıkarıyormuşuz gibi rahat bir sessizlik içinde yol alıyoruz. Birkaç dakika sonra, "Görünüşe göre herkes iyi vakit geçirmiş." dedi.

Göz ucuyla ona bakıyorum. "Peki iyi vakit geçirdin mi?"

"Kesinlikle," diyor içtenlikle. "Yalnız şimdi bilmek istiyorum, zip-lining için en iyi üç ipucunuz *nedir* Bay Tur Rehberi?"

"Sakin ol." Parmaklarımı direksiyondan kaldırarak sayıyorum. "Freni nasıl kullanacağınızı bilin, ceplerinize istemeyeceğiniz hiçbir şey koymayın"

Kaybetmek istemiyorsanız, sürüşünüzü gerçekten canlı yayınlamak isteyip istemediğinizi ya da ne bileyim, gerçek zamanlı olarak keyfini çıkarmayı tercih edip etmediğinizi kendinize sorun."

"Otelime giderken düşünecek çok şey var." "Çok derinlere dalma. Seni on dakika içinde geri getireceğim."

"Süper." Ruh halinde özel bir şaka kıvılcımı var. "Altıdan önce dönersem, DoorDash spesiyalini sipariş edebilirim."

"Olamaz. Dur tahmin edeyim, ek iş olarak teslimat şoförlüğü yapan taksiciyle mi tanıştın?" diye soruyorum.

"Evet. Nereden biliyorsun?"

"Buralarda kötü bir şöhreti var. Oldukça zararsızdır ama kendini ortaya koymayı sever." Başımı sallıyorum. "Sana ne teklif etti? Ada spesiyali mi? Bir porsiyon sosisli patlıcan mı?"

Gülüşi beni aydınlatıyor. "Görünüşe göre bana en harika balıkları ve"-sesini alçaltıyor, sahte bir seksilikle-"yanında küçük bir şey" getirebiliyor.

Bu sefer gülüyorum. "Kötü şöhretli DoorDash taksicisiyle randevu riskine girmene izin vermiyorum. Manzaralı yoldan gideceğiz." Bir dönüş için yavaşlar gibi yapıyorum. "Ah, şu yan yola bak. Tepeye doğru sapma zamanı. Manzara harika."

Skyler güler. "Rotanızda kalın, Bay Tur Rehberi. Bu konuda endişelenmenize gerek yok. Ben aslında bir erkek tatilindeyim."

Bu kadın daha da ilgi çekici olmaya devam ediyor. "Sanırım bir man- batical tam olarak kulağa geldiği gibi?"

"Anladın sen onu. Oruç tutmak gibi, ama hurma ile."

Kulağa korkunç geliyor ama sonra Mia'yı hatırlıyorum. "Aslında kulağa kötü bir fikir gibi gelmiyor."

"Oh? Romantik olarak konuşursak, vagondan çıkmanın faydası olabilir mi?"

"Sanırım bir randevu detoksuna girdim."

"Nasıl olur?" diye soruyor ve ona cevap vermek çok kolay - ona kendimle ilgili bir şeyler anlatmak çok kolay.

"Son kız arkadaşım çok erken, çok fazla şey istedi. Bir ilişkinin belli bir kalıbı takip etmesi gerektiğine dair bir teorim var. Çıkmalısın. Acele etmemelisin. İşlerin nasıl geliştiğini görmelisin." Skyler'ı komik bir şey söylemişim gibi sırtırken yakalıyorum. "Ne?"

"Sen bir kural adamısın," diyor, kesinlikle eğlenerek.

"Ne? Ben mi?" *Sadece bir gün oldu. Bunu nereden biliyor?*

Kollarını kavuşturmuş, kendini beğenmiş ve sevimli bir şekilde arkasına yaslanıyor. "Ben çağırıyorum.

Sen tam bir kural adamısın. İnsanları okumak işimin bir parçası."

"Peki bu ne işi?" Merakla sordum. "Çöpçatan mısın? Kütüphaneci misin?"

"Hayır, yine de ikisini birleştirip insanlara görücü usulü kitap randevuları ayarlama fikrini seviyorum" diyor. "Ben kişisel stilistim. İnsanları okuyorum, ölçüp biçiyorum ve onlara neyin yakışacağını buluyorum."

"Merak uyandırıcı. Bana ne yakışır?"

Beni inceliyor, çenesine vuruyor, sonra da "Bir içki içtikten sonra sor, daha iyi cevap veririm" diyor.

"Bu sözünü tutacağım," diye cevap veriyorum ama kıyafetlerle ilgilenmiyorum. Ancak o içkiyle ilgileniyorum. "Bu arada, ben pek kuralcı biri değilimdir. Sadece strateji ve hazırlığı severim."

"Aynen öyle. Ve bu tür şeyler için uyguladığınız kurallarınız var, değil mi?" diye takılıyor.

"Ben onlara daha çok *prosedür* derdim. ."

Gülüyor.

"*Protokoller*, belki?" Denemek soruyorum. "Tamam,

Bay Thesaurus," diyor.

"İyi. Eğer *kuralcı* bir *adamsam*, bu kötü bir şey *mi*?"

Omuz silkiyor. "Hayır, ama bence sen her şeyi kitabına göre yapmayı seviyorsun. Eminim her zaman bir tarifi takip ediyorsundur. Ve bunda yanlış bir şey yok."

"Şey, tabii ki. Çünkü tarifler bunun içindir-yemeğin ortaya çıkmasını ve kekin kabarmasını sağlayan adımlar." Ona doğru bakıyorum. "Tariflere uymuyormusun?"

"Bilmiyorum."

"Nasıl yemek yapıyorsun?"

"Yapmam."

Kafamı toparladıktan sonra, "O zaman sen *de* bir tarifi takip etmek."

"Ooooooh," diyor, sanki yaramaz bir şey yapmışım gibi. "Az önce çift olumsuz dilbilgisi kuralını çiğnedin. Belki de o kadar da kuralcı biri değilsindir."

Oteline ulaştık. Yolculuk çok hızlı geçti.

Onu bırakmak için servisi durdurdum, frene bastım ve merak uyandıran eski şnorkel nefretçisiyle yüzleşmek için koltuğumda döndüm. "Bu arada, sabah tam sekizde görüşürüz."

O küstah selamlarından birini daha veriyor. "Baş üstüne kaptan. Sekiz yüz saat. Tam zamanında."

Ama o hareket etmiyor.

Ben de hareket etmiyorum.

Sadece o ve benim olduğumuz ve aramızda uzanan tüm bu potansiyelin olduğu bu anda oyalanmak istiyorum.

"Bıraktığın için teşekkürler," diyor sonunda. "Yani, beni götürmek zorunda olduğunu biliyorum. Bu da paketin bir parçası sayılır. Ama teşekkür ederim. Minnettarım."

"Bu da paketin bir parçası, ama rica ederim. Ben de keyif aldım." Diğerleriyle aynı otelde kalmadığına çok sevindim. "Bana zor anlar yaşatmayı sevsen de seninle konuşmak eğlenceli."

"Ama sen alabilirsin."

"Gerçekten de yapabilirim." Bir duraklama daha ve sonra kendime "İyi geceler" dedirtiyorum.

"İyi geceler, Caleb." Otobüsten iniyor ve ben de otelin kapısından çıkana kadar onu izliyorum.

Sonra bir *gümbürtüyle* alnımı direksiyona koyuyorum.

Neden? Neden, ah neden, güzel, esprili ve tamamen olmak zorunda?

Aklımı başıma toplamayı umarak başımı tekrar yere vurdum. Onun arkadaşlığından bu kadar zevk almamam gerektiğini biliyorum. *Bu basit bir kural, dostum. Sadece takip et.*

SKYLER

Teşekkürler, evren.

Beni bu şekilde test ettiğin için.

Yoluma seksi bir tur rehberi bıraktığın için.

Hayal kırıklığı içinde inleyerek yatağıma uzandım.

Ama bu gerçek bir sıkıntı mı? Daha çok hayal kırıklığının şehvetle buluşması gibi. Buna ne denir?

Telefonumu elime alıp Katie ile mesajlaşmalarına tıklıyorum ve bir not yazıyorum.

Frust diye bir şey var mı? Şehvet?

Katie: Demek tur rehberi için yanıp tutuşuyorsun ve bu seni deli ediyor!

Sanki benim dilimi konuşuyorsun.

Katie: Evet, garip ve harika bir dil. Ayrıca, bana mesaj attığına göre, köpekbalıkları ya da balıklar tarafından yenmemişsin. Yaşasın!

Bu bir tatil mucizesi.

Nasıl gitti peki? Ölmedin ama film yıldızı tur rehberinle takılıyor muydun?
Eğer öyleyse, tam bir rapor bekliyorum.

Zipline'dan başka bir şeye bağlanmayacağım. Ama bugün çok eğlendim. Her şey harikaydı. Şnorkel, resif, balıklar.

Peki ya seksi kaptan? Yan not: Skipper kulağa aptalca geliyor.

Güldüm, sonra sorusunu tekrar okudum. Evet, Caleb'in gözleri kolaydır, ama konuşması da kolaydır. Bu da önemli bir şey.

Evet, öyle. Aslında, onun arkadaşlığından gerçekten hoşlandım. Belki de benim Bekârlık yemini üzerimdeki baskıyı kaldırıyor, böylece onunla konuşmaktan keyif alabiliyorum. İlginç ve eğlenceli biri.

Katie: Ya da çılgınca bir fikir, belki adamdan hoşlanıyorsundur.

Haksız değil. Öyle sayılırım.

Beğenilecek çok şey var. Ama aynı zamanda çok yorgunum ve Caleb beni saat tam sekizde alacak. Yarın zip-line günü. Hem heyecanlıyım hem de korkuyorum.

Çok eğleneceksin. Ve seni korkutan bir şeyi yaptığın için seninle gurur duyuyorum, tatlım.

Teşekkürler. Ben de kendimle gurur duyuyorum.

Katie: Caleb seni aldığında iyi eğlenceler.

Shuttle BUS beni alacak.

Nasıl , tatlım.

İyi geceler diyorum Katie.

* * *

Hilton'un önündeki portikonun altında servis otobüsünü bekliyorum. Karnımdaki kelebekler zipline için, Caleb için değil. Biriyle çıkmıyorum, bu bir randevu değil ve bu yüzden bunlar randevu kelebekleri olamaz.

Öyleyse neden diğer otelin misafirlerinin otobüs yanaştığında çoktan otobüse binmiş olmaları beni hayal kırıklığına uğrattı?

Caleb ise kapıyı açıp otobüsün merdivenlerinde durduğunda hayal kırıklığına , ben de koşarak yanına gidiyorum. Daha önce Hawaii gömleğini bu omuzlarla onun kadar iyi gösteren birini gördüğümünden emin . Baskı ya deniz ve kumdan ya da mavi gözlerinden, altın sarısı teninden ve sarı saçlarından esinlenmiş olabilir. İki arada bir derede.

"Günaydın," diyor, sonra yolcuları kontrol ediyormuş gibi otobüse bakıyor. Bana döndüğünde, yanında tuttuğu seyahat kupasını uzatıyor. "Al bakalım."

"Oh!" Minnetle alıyorum. "Turun kahve vermesini beklemiyordum."

Sırıtırken gözlerinin kenarları kırışıyor. "Yapmıyoruz. Ama hoşuna gidebileceğini düşündüm." Sonra eğilip fısıldıyor, "Şşşt. Diğerlerine söyleme. Bütün sınıfa yetecek kadar getirmedim."

Ben de fısıldıyorum, "Teşekkür . Gizli kahve en iyisidir. Sadece benim için." Bunu sadece benim için düşünmüş olması hoşuma gitmiyor değil.

* * *

Otobüs bizi dağın tepesindeki zip-line yerine götürüyor ve ardından bakımlı patikalardan fırlatma platformuna doğru bir yürüyüşe çıkıyoruz. Sırtların ve yemyeşil tropik ormanın manzarası nefes kesici ve bu, aşağı iniş yolculuğunu düşünmeden önceydi.

Ama yeterince yakın olmadığım bir manzara var, bu yüzden grup patikayı tırmanırken, arkadan gelen Caleb'in yanında yürümek için geri çekiliyorum.

"Kahve için tekrar teşekkür ederim. Harikaydı," diyorum. "Bir şey değil."

"Bence kahve, sabah insanı olmamamız gerektiğinin kanıtı."

"Sabahları severim."

"Sen ."

Başını bana doğru çeviriyor, okyanus gözlerinde alaycı bir dehşet ifadesi parıldıyor. "Bu ne anlama geliyor?"

Sırıttıyorum. "Sabahlar kurallar içindir çocuklar."

Yolda durdu ve ben de durdum. "Peki kurallardan hoşlanmıyor musunuz?"

Cevabım için onu biraz bekletiyorum ve cevabımı alaycı bir gülümsemeyle veriyorum. "Bana kahve getiren kuralcı erkeklerden *hoşlanmıyorum*."

"Tsk. Tsk. *Bu* çifte negatifti."

"Bu da olumlu bir şey olduğu anlamına geliyor. Tıpkı kuralların da olumlu olabileceği gibi." Seksi, geniş omuzlarından bronzlaşmış, kaslı bacaklarına doğru bir hareket yapıyorum - tabii ki sadece bir noktayı göstermek için. "Mesela, eminim günlük egzersizle ilgili bir kuralın vardır."

"bakarsanız, sabah yüzmek için çoktan okyanusa açıldım." "Gördün mü?"

Kurallar. Senin kuralların var."

"Siz onlara kural diyorsunuz, ben strateji diyorum. Formda kalmak için stratejiler, konukları güvende ve mutlu tutmak için stratejiler ..." Sanki buraya gelirken içtiğim seyahat kupasını hâlâ tutuyormuşum gibi ellerime bakıyor. "Eminim güne başlamadan önce kahve içmen gerektiğine dair bir kuralın vardır."

"Bunun daha çok bir hayatta kalma stratejisi olduğunu söyleyebilirim. Yine de sana bir puan." Parmağımı yalıyorum ve havaya bir çetele işareti çiziyorum.

Caleb kıkırdar. "Spordan hoşlanmayan biri için çok sportmensin."

"Beklemediğim şeyleri sevmemi kolaylaştırıyorsun," diyorum yumuşak bir sesle, neredeyse fısıltıyla. Tüylerim diken diken oluyor, konuşmak için ağzını açıyor ama diğer tur üyelerinden biri ona bir soru sormak için geri çekiliyor ve bu anı kısa kesiyor.

Ki bu iyi bir şey. Buraya anlar için gelmedim. Keşif ve macera için buradayım.

Buraya oldukça uzun bir yürüyüşle geldim, bu da beni aşağı inmenin de oldukça zor olacağından endişelendiriyor. Yine de dün tur teknesine bindiğim zamanki kadar gergin değilim ve bunun nedeni de yanımda yürüyor olması.

Diğer turistler bir kez daha öne geçerken, arkada sadece Caleb ve ben kalıyoruz.

"Daha önce zip-lining yapmayan tek kişi ben olduğum için mi bana kahve getirdin?" Ona sordum.

Bana bariz bir şaşkınlıkla bakıyor. "Um, hayır. Ben ..sandım." Parmaklarını saçlarında gezdirerek tekrar deniyor. "Sadece istedim ve hoşuna gideceğini düşündüm."

Bu küçük gerginlik de en az jest kadar içimi ısıtıyor. "Hoşuma gitti. Kahve hayattır."

"Aynen. Kahve benim ilk beş listemde."

"En iyi beş ...?" Soruyorum.

"Gelmiş geçmiş en iyi beş şey."

Başka bir şey , küstahça, "Bunu ortaya atıp sonra da duramazsın. Diğer dördü ne?"

Parmaklarıyla sayarak, "İyi bir kitap, güzel bir dalga, bir hamburger ve bir bira ve yada yada yada" diyor.

Merhaba. "yada yada yada derken, sanırım ..."

"Çamaşırhane," diyor, çok ciddi. "Başka ne demek istemiş olabilirim ki?"

"Ah evet, tabii ki. Çamaşır. Ne kadar da aptalım.

yan tarafta bir şey."

"Belki de 'kenarda bir şey' kendi başına bir listedir."

"Çamaşırhanenin arkasında sıralamaktan daha iyi."

"Partnerinize çok bağlı." Bana doğru bakıyor ve gözlerimiz birleşip birbirini tutuyor. Yüzüme bir sıcaklık hücum ediyor ama önce o gözlerini kaçırıyor.

Boğazımı temizliyorum ve yeniden yönlendiriyorum. "Ama şu hamburger ve bira meselesini konuşalım. Bu iki şey."

"Onlar bir çift," diye karşı çıkıyor. "*Birlikte* şimdiye kadarki en iyi şeylerimden biri oldular."

"Bilmiyorum," diyorum. "Bu rasyonalize etmeye benziyor. İki şey tek bir şey . Bu kurallara aykırı olmalı."

"Benim listem, benim kurallarım."

Caleb bana neredeyse sudaki güneş kadar göz kamaştırıcı bir sırıtış fırlatıyor.

Ayartılmayacağım.

Tamam, değil.

Günaha boyun .

"Evet, Bay Kuralcı," diyorum, konuyu birkaç dakika içinde iki kez saptırarak. "Dün söylediklerinizi ciddiye aldım ve zip-line deneyimimi kaydetmekten kaçınmaya karar verdim."

"Onaylıyorum. Ama bu benim kişisel kuralım, resmi bir kural değil."

Başımı salladım. "Mesele kurallar değil. Gerçek zamanlı deneyimin tadını çıkarmakla ilgili söylediğin şeyle ilgili. Her saniyesinin tadını çıkarmaya niyetliyim. Tamamen anın içinde olmak istiyorum."

"O zaman seveceksin" diyor.

Başlangıç noktasına ulaştığımızda Caleb bana dönüyor. Zip-line yerinin personeli koşum takımlarını gösteriyor ve feragatnameleri dağıtıyor. Biraz bocalıyorum, çünkü evet, gönüllü olarak bir dağdan aşağı düşeceğim. Bu gayet akli başında bir şey.

Caleb beni o ana hapsetmek istercesine koluma dokunuyor ve bu temas vücudumda karıncalanmalara yol açıyor. "Peki, daha önce hiç zip-lining yapmamış olmanın özel bir nedeni var mı?" diye soruyor, üzerimde yarattığı etkiden bihaber görünüyor. "İyi vakit geçirmeni sağlayabilmem için bilmem gereken bir şey var mı?"

"Bunun arkasında bir şnorkel hikayesi mi var demek istiyorsun?" İşleri hafif ve kesinlikle seksi olmayan bir şekilde tutmaya çalışarak soruyorum.

"Aynen öyle. Bu arada, eski sevgilin tam bir pislikti. Sadece söylemek zorundaydım. Birisi daha önce hiç bir şey yapmamışsa, ona temel kuralları vermeden öylece serbest bırakamazsınız. Bu en iyi ihtimalle sorumsuzluk olur."

"Bunu takdir ediyorum. Ve şimdi o felaketin yerini alacak iyi bir deneyimim var." *Ve çok daha iyi bir arkadaşla.* "Zip-lining'e gelince ..." Hayatımı emanet etmek üzere olduğum kabloya bakıyorum. "Ağaç tepelerinde seyahat etmemiz gerekseydi, Tanrı bize kanat verirdi."

Gülüyor. "Sen bir gezginsin. Eğer ormanın üzerinde uçmayacaksak, neden buradasın?"

Fırlatma rampasından ona bakıp tekrar geri dönüyorum, sonra sertçe yutkunuyorum. "Bu soru bir hamburger ya da bira eşliğinde sorulmalı, bir kız ilk kez zipline inmeden önce değil."

"Benim hatam. Hadi seni ."

İlerideki zip-line eğitmenlerine bakıyorum. "Bu onların işi değil mi?"

Caleb omuz silkiyor, dudaklarında muzip bir gülümseme beliriyor. "Öyle, ama ilk kez zipline binenler için, bu deneyim boyunca onlara kendim rehberlik etmeyi seviyorum."

Ve rehber Caleb olunca, bana rehberlik edilmesinden çok daha fazla keyif alıyorum.

Dokuma kayışlar ve tokalarla dolu bir düzeneğe girmeme yardım ediyor, oturup oturmadığını test etmek için çekiştiriyor. İki kez kontrol etmesi beni rahatlatmak içindi, ki bunu takdir ediyorum. Takdir etmekten de öte. Bu duygu gizli bir fincan kahvenin sıcak vızıltısı gibi, sadece benim için.

Elleri koşum takımı boyunca ilerlediğinde, göğsümden aşağı bir karıncalanma kayıyor. Bakışlarım o güçlü ellere takılıyor. Bahse girerim o eller olmadan

Bu aşırı karmaşık emniyet kemeri yolda.

Evet, yaparlardı.

Ellerimin kollarımda, yanlarımda, karnımın üzerinde gezindiğini hayal ediyorum ve nefesim kesiliyor.

"Her şey harika olacak," diyor Caleb. "Tek yapmanız gereken yolculuğun tadını çıkarmak."

Kuru dudaklarımı ıslattım. "Ben ... uh, ne?"

Platformun kenarına doğru başını sallıyor. "Dağdan aşağı yolculuk. Ne demek istediğini sandın?" diye soruyor. Sırtışı *seni yakaladım* diyor ama gözlerindeki sıcaklık ya aklımı okuduğunu ya da kendisinin de aynı yolda olduğunu söylüyor.

Belki de bu, macera turu rehberim hakkında şehvetli düşüncelerin tadını çıkaran ilk altı maddedir.

Zip-line'daki adam sıranın bende olduğunu söyledi. Ne olduğunu anlamadan uçurumun kenarındayım, atlamamı engelleyen hiçbir şey yok ama ...

Ben.

Bunu yapabilirim, bunu yapabilirim, diye kendime fısıldıyorum, gözlerim kapalı, kalbim kaburgalarıma çarpıyor.

"Bunu yapabilirsin Skyler." Caleb'ın sesi kulağıma yakın. "Tek yapman gereken atlamak."

Ben de öyle yapıyorum.

CALEB

Beni bundan daha çok mutlu eden bir şey olmayalı uzun zaman olmuştu - Skyler'ın zip-line onu platformdan uzaklaştırıp vadinin üzerine fırlatırken attığı neşeli çığlık. Sayısız kez yaptıktan sonra bile bu duygu hiç eskimiyor; midede bir çalkantı, halatın zırlıtısı, yüzünüze çarpan rüzgâr. Artı, muhteşem manzara.

Şu anda önümde de oldukça görkemli bir tane var. Skyler, adanın otellerine yakın ama çok da yakın olmayan güvenilir restoranlardan birinde masamın karşısında oturuyor. Diğer misafirleri şehre bıraktıktan sonra, bir burger ve bira için buraya geldik - bir noktayı kanıtlamak için. Bunun neden listemdeki en önemli maddelerden biri olduğunu ona göstermek için.

Siparişlerimizi veriyoruz - burgerler ve biralar - ve Skyler, ikincisi gelene kadar bugünün macerası hakkında övgüler yağıdırıyor ve takdir edici bir yudum almak için duruyor ve sonra iç çekiyor.

"Eşyalarınızdan birine baş parmağınızı kaldırın," diyor.

"Bir parçanın yarısı," diye düzeltiyorum ve ikimiz de içkilerimizle biraz rahatlıyoruz. ", " diyorum. "Bira geldi, hamburger yolda. Şimdi ... ne var bu yolculukla ilgili hikaye?"

"Öncelikle, *stratejiye* olan sevginizin nereden geldiğini bilmek istiyorum."

Başımı sallıyorum ve iç çekiyorum. "Seni kuralcı biri olmadığımı ikna edemeyeceğim, değil mi?"

"Düşünmeme izin ver," diyor. "Hayır."

"Tamam. Öyle olduğumu kabul etmiyorum ama buyurun. Çocukken sporu ve her türlü oyunu severdim. Monopoly gibi masa oyunlarını, futbol gibi sporları ve kesinlikle suda yapabileceğim her şeyi. Yüzmede, su topunda yarıştım. . ."

"O zaman neden strateji açısından düşündüğünüzü anlayabiliyorum."

Omuz silkiyorum. "Sanırım ben de hayata aynı şekilde yaklaşıyorum. Eğer oyunu oynamak istiyorsan, kurallara uyman gerekir."

Başını salladı. "Bu mantıklı. Bunu anlıyorum. Şimdi seni anladığımı hissediyorum, Caleb." Duraklıyor, başını yana eğiyor. "Bu garip mi geliyor?"

"Hiç de değil," diye cevap veriyorum, çünkü komik bir şey - bence öyle. "Şimdi senin sıran. Bana seyahatini anlat."

"Aslında spa türü şeyler yapmak için bir seyahate çıkacaktım. Bu benim bekârlık yıldönümüm."

"Ah. Bir yıldır bekar mısın?"

Parmağını kaldırarak, "Gönüllü olarak bekâr." diye açıklıyor. "Tabii ki. Kutlama gezisi bu yüzden."

"Teşekkür ! Sonunda biri ." Dirseklerini masaya dayamış, bira bardağını ellerinin arasına almış. "Bir molaya ihtiyacım vardı. Bir yıl önce her şeyi tüketen bir ilişkim vardı ve biraz kendimi kaybettim. Bunu bir daha yapmamak için gerçekten çok çalışıyorum."

Başımı sallıyorum, çünkü anlıyorum. "Bu yüzden adam-batical. Ama neye ihtiyacın olduğunu fark etmen ve bunu kendin için yapman harika."

"Aynen öyle." Birasından bir yudum daha aldıktan sonra masaya bırakıyor. "Senin sıran. Senin flört hikayen nedir?"

"Sizinkinin tam tersi bir durum. Dediğim gibi, eski sevgilim çok erken fazla şey istedi. Ve dürüst olmak gerekirse ..." Yüzümü buruşturuyorum. "Biraz yapışkan oldu."

Skyler başını eğiyor, merak ediyor ama yargılamıyor. "Ne oldu?"

"Mesela ilk , bir sabah yerel bir fırından ev ofisime tatlı ekmekler getirmek sürpriz bir ikramdı, biliyor musunuz? Ama sonra öğle yemeği oldu

haftada birkaç kez, sonra *ev yapımı* öğle yemeği ..."

"Hmm," diyor. "Bu çok yerel bir mesaj gönderiyor."

Başımı salladım. "Bu ve yaptığım her şeye ya da gittiğim her yere davet edilmem için sürekli imalarda bulunması - *onu* neredeyse hiç tanımıyordum ve o bir *biz* olmak istiyordu."

"İşte bu kadar!" Skyler daha dik oturuyor. "Bir *biz*'in parçası olmadan önce *kendimi* tanımaya çalışıyorum!"

Sırıtiyorum. "Bu harika."

Kendine bu kadar güvenen biriyle eşleşecek birinin ne kadar şanslı olacağını düşünmeden edemiyorum. İşte ben böyle bir kadın istiyorum.

Bir gün.

"Eski sevgililerden bu kadar bahsettiğimiz yeter," diyorum, kendimi daha da derine sokmadan önce. "Aslında seninle bir içki bile içmemem gerekiyor."

"Ooh." Çenesini yumruğuna dayıyor, aynı anda hem seksi hem de sevimli. "Bir müşteriyle takılmaya karşı kurallar var mı?"

"Eğer " *takılmak* anlamına geliyorsa, evet. Kesinlikle olmamalıyız ..." Muhteşem dudak büküşü bana ne söylediğimi unutturmaya yetiyor. "Takılmak."

Masanın üzerine doğru eğiliyor ya da belki de ben eğiliyorum. "Hayır... *yanında bir şey*?"

"Kesinlikle, kesinlikle *yanında bir şey* yok. Garnitür yok, başlangıç yok ve özellikle tatlı yok."

"İşte burgerleriniz." Garsonun araya girmesi hem olabilecek en iyi hem de en kötü şeydi. Tabaklarımızı önümüze koyarken Skyler da ben de daha dik oturuyoruz.

"Sağ ol dostum," diyorum.

"Başka bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

Skyler ve ben bakışlarımızı değiştirirken ortadan kayboluyor. Gülümsememeye çalışıyormuş gibi dudaklarını birbirine bastırıyor. Zihin okuyucu değilim ama iyi bir tur rehberi misafirinin ihtiyaçlarını tahmin etmeyi öğrenir ve onunkinin de benimkiyle aynı zamana denk geldiğinden şüpheleniyorum.

Tabağına başımla işaret ediyorum. "Bunun ilk beşte olduğunu düşünüyorsanız bana haber verin."

Bir ısırik alıyor ve dikkat dağıtıcı, lezzetli sesler çıkarıyor. "Evet, bunun neden ilk beş listende olduğunu kesinlikle anlayabiliyorum. Peki ya dalgalar? Çekiciliğini açıklamam gerekecek."

"Yarın sörf yapmaya gittiğimizde göreceksin."

"Sörf mü? Yarın mı? Okyanusta mı?"

"Sörf dersleri. Okyanus bir tür zorunluluk."

"Sana yarın alarmımı kaçıracağımı ve bütün gün uyuyacağımı söylemiş miydin?"

Onun espri anlayışını seviyorum. En azından bunun mizah olduğunu umuyorum. "Kayıt olurken programa baktın, değil mi?"

"Elbette. Sadece soyutta işler farklıdır. Örneğin bir tekne hakkında düşünmek ile bir tekneye binmek gibi."

Haksız değil. O benim kurallarımı mı düşünüyorsun? Bu hiç akıllıca değil.

Ama karşımda beni baştan çıkaran, bana gülümseyen bu muhteşem kadın varken, *ellerimi müşteriden uzak* tutma kuralımın pencereden uçup gitmesini engellemek çok zor.

Kendime onun kim olduğunu hatırlatmam gerekiyor - berbat bir yorumla işimizi mahvedebilecek biri.

Eninde sonunda biri.

"İlk geldiğin zamanı hatırlıyor musun, Bayan Profesyonel Alışverişçi, bana neyin yakışacağını sormuştum ve sen de bana bir bira içtikten sonra söyleyeceğini söylemiştin?" Konuyu mahremden soyuta başarılı bir şekilde değiştirerek soruyorum.

Başını sallıyor, bir lokmayı bitirirken ağzını peçeteyle siliyor. "Söyleyemem. Sana söylemem kurallara aykırı olur."

"Kişisel alışveriş kuralları mı?"

Başını bir kez daha salladı, bu kez daha yavaştı, gözleri benimkileri tutuyordu. "Senin kuralların. Garnitür, ana yemek ya da tatlı yok kuralı."

Yutkunuyorum, kendimi durduramıyorum. "Devam et ve söyle bana." Ne kadar kötü olabilir ki?

"Şey ..." Yanaklarında pembelikler beliriyor. "Hiçbir şey." Kaşlarımı çattım. Kızarması kelimeyle uyuşmuyor. "Hiçbir şey sana yakışmaz."

Ohhh. Şimdi anladım.

"Yani hiç mi?" Emin olmak için soruyorum.

"Evet. Kıyafetlerinin altında ne var? Hiçbir şey." Gülümsüyor, biraz şeytani, biraz yaramaz ve kutsal cehennem, bu benim yeni favori gülümsemem. "Benim profesyonel görüşüm hiçbir şeyin sana yakışmayacağı yönünde."

Karşı koymalıyım, ama yine de karşı koymayı geçtim. O çok eğlenceli, çok flörtöz, çok büyüleyici. Şu anda, kuralları umursayamayacağım *kadar* beni tahrik ediyor. "*Sadece* profesyonel görüşün mü?"

Bir omzunu silkiyor. "Benim kişisel görüşüm de bu yönde." Sesinde *bir ara gelip beni göreceğine* dair bir ipucu var ve bu hoşuma *gidiyor*.

"Şey, Skyler," diyorum, daha sessiz, daha . "Ben de sana hiçbir şeyin yakışmayacağını düşünüyorum."

Bakışlarını benimkilere kilitliyor ve gözleri kuralları yıkmamı istediğini söylüyor. "Sana cevabımın kuralları yıkacağını söylemiştim" derken de öyle.

"Ama bu gece onları kırmayacağız."

Garson, hangi gizli teknoloji sayesinde bize böyle sinsice yaklaşabiliyorsa, o teknolojiyi kullanarak ortaya çıkıyor. "Tatlı isteyen var mı?"

Skyler ve ben tekrar göz göze geldik. *Tatlı*.

Önce o kırılır.

Kadın kahkahalara boğulurken ben de şaşkın garsona "Hayır, teşekkürler. Gerçekten alamayız."

SKYLER

Hawai gökyüzünde yıldızlar titreşirken, balkonumda durup suya bakıyorum ve Katie'ye FaceTiming yapıyorum.

Tam raporlar gereklidir.

"Bay Ateşli Tur Rehberi ile hamburger ve bira yedim ve bu şimdiye kadar yaşadığım en iyi beş akşamdan biriydi. Her şey hakkında konuştuk, sonra flört ettik ve sonra ona hiçbir şeyin içinde iyi görüneceğini söylemiş olabilirim."

Gözleri kirli düşüncelerle parıldıyor, bu da kirli kelimelere dönüşüyor. "Birden film yıldızına kadar bir ölçekte, doğum günü kıyafeti *nasıl*?"

"Oh sus. Buna bir puan veremem, çünkü izlemedim. Ve görmeyeceğim, çünkü kurallara aykırı. Ve o bir kural adamı. Ayrıca, burada olmamın sebebi bu değil."

"Vesaire, vesaire, vesaire. Destekleyici olmam ve irade gücün hakkında olumlu bir şeyler söylemem gerektiğini hissediyorum, 'Evet, erkekliğine sadık kal' gibi. Ama yapamıyorum." Yüzünü ekrana yaklaştırıyor ve sahnede fısıldıyor. "Çünkü tur şirketinin Instagram akışını gördüm."

"Instagram'larını mı takip ettin?"

Koltuğunda uzanırken başını sallıyor. "Bir, bu takip etmek değil, sosyal medya pazarlamalarını takdir etmek. İki, arkadaş kurallarında var. Kural üç, bölüm beş, madde on: Tüm potansiyel talipleri kontrol edeceksin

ve bir Uygunluk Kararı verin. Koyu sarı saçlı, mükemmel elmacık kemikleri ve gözleri olanın o olduğunu varsayarsak ..."

Mutlu bir şekilde iç çektim. "Okyanus kadar mavi." "O zaman benim kararım, kuralları çiğne." Başımı sallıyorum. "Hayır."

"Tamam o zaman. Bük onları. Çünkü on birinci madde şunu emrediyor: Tropik bir adadayken tüm kural ihlali faaliyetlerini söz konusu iyi arkadaşına rapor edeceksin. Bu Tropikal Deneme Eki," diyor göz kırparak.

Bir ada esintisi sundress elbisemi hafifçe savururken, "İlk olarak, Tropikal Buluşma Eki, kişinin arkadaşlarının tropikal buluşmalara katılması *gerektiğini belirtmelidir*" diyorum.

"Aynen öyle. Bu bir ek. Takip !"

Dalgalar hafif bir gece vızıltısıyla kıyıya vururken, balkondan şezlonga geçerken, "Ne kadar da kolaylaştırıcısın," diye takılıyorum.

"Bu aynı zamanda arkadaş kodunda da var. Özellikle kendilerini etkinleştiremeyen ve bir itkiye ihtiyaç duyabilecek arkadaşlar için."

"Sanırım ben bir kural ihlalcisiyim. Çünkü bu kuralı çiğneyeceğim ve tropik bir kaçamak yapmayacağım."

İç çekiyor, kederli. Sonra derin bir nefes alıyor ve bana daha yoğun bir bakış atıyor. "Ama cidden, bana bunun neden kötü bir fikir olduğunu söyle. Ondan hoşlanıyorsun. Onunla sohbet edebilirsin. Yemek boyunca onunla flört ettin."

Soruları iyi ve geçerli ama yine de bir kaçamak riskli olacaktır. "Çünkü kaçamaklar, bekârlık yıldönümü fonunu kaçınmak için başlattığım türden şeyler. Çünkü yapışkan bir eski sevgilisi var. Çünkü o Hawaii'de yaşıyor ve ben ta San Francisco'dayım."

"Bak, bunların hepsi doğru ama sen düşündüğünden daha güçlüsün. Fonu sen başlattın ve yerine getirdin. Bu zor bir işti. Şimdi keyfine bakabilirsin. Bu eski alışkanlıklara geri dönmek değil. Eğlenmektir. Ve siz eğlenmeyi hak ediyorsunuz."

Belki de haklıdır. Belki de düşündüğüm kadar riskli değildir. Ama başka bir sorun daha var. *Nasıl olduğu*. Etrafımızda hemen hemen her zaman başka insanlar var.

"Bunu düşüneceğim," diyorum.

"Güzel. Çünkü bence bir kaçamağı hak ediyorsun. Bu benim içimdeki kolaylaştırıcı değil. Bu gerçek bir arkadaş."

Gülümsüyorum, tam olarak böyle olduğu için memnunum.

* * *

Bu sabah otelimin yakınındaki sahilde hiç kimse yok.

Pek çok insan dinleniyor ve su sıçratıyor ama tur grubumuzdan kimse yok. Ve yürürken kimseyi görmedim.

Sadece rehber, bir çite yaslanmış ve yenecek ya da en azından her tarafı yalanacak kadar iyi görünüyor.

Metaforik olarak.

Ona ulaştığımda Caleb doğruldu.

"Merhaba. Dün gece turun geri kalanını yok eden bir zombi ayaklanmasında uyudum mu?"

Yüzünü buruşturuyor, ki bu pek hayra alamet değil. "Bir ayaklanma olduğunu söyleyebilirsin, evet." Şaşkınlığım üzerine, "Halibut yüzünden" diye açıklıyor.

"Zombi pisi balığı mı?" Dehşet içinde dalgalara doğru bakıyorum. "Sörf dersi için suya gireceğimi mi sanıyorsun?"

Caleb gülüyor. "Bunu yapmak istemenin mümkün olduğunu sanmıyordum. *daha az.*"

Ona ters ters bakıyorum. Pek sayılmaz ama sayılır. "Ölümsüz balıklar, Caleb. Canlı olanlarla suya girmek yeterince zor."

"İşin içinde zombiler falan yoktu. Grubun geri kalanının otelde yediği pisi balığıydı. 'Yanındaki bir şey' gıda zehirlenmesi vakasıydı."

Sempati dolu nefesimi gizliyorum. "Onlar için ne kadar kötü."

"Hamburgerimiz olduğu için ne kadar şanslıyız," diyor.

"O burgerler artık en iyi şeyler listemde olabilir."

"Katılıyorum. Her neyse, bugün sadece sen ve ben varız."

"Oh. Öyle mi?" Sesim bir oktav yükseldi. "Tamam . . ."

"Emin misin?"

"Tabii ki!" Çok parlak bir şekilde söylüyorum. Aslında neşeli olmanın sınırındayım. "Tabii ki sorun yok."

Bana şüpheyle bakıyor. "Öyle mi?"

Evet, önümde gelişmekte olan baştan çıkarma maratonu hariç. Tropical Tryst Addendum'a başvurmamak için tüm irademi kullanmam gerekecek.

"Elbette," diyorum daha normal bir sesle. "Bu, sörf dersini atlayıp alışverişe gidebileceğimiz anlamına geliyor. Şehir merkezinde süper şirin butikler gördüm."

Dönmeye başlıyorum ama Caleb kolumu yakalıyor, bu da baştan çıkarma konusunda yardımcı olmanın tam tersi. "O kadar hızlı değil."

"Evet, bu kadar hızlı. Kulağa mükemmel bir gün gibi geliyor."

"Bir anlaşma yapalım. Ben sana sörf dersi vereyim, sen de bana alışveriş dersi ver. Ama hiçbir şey giymeyeceğim." Ağzı kuralları çiğneyen bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Çok ikna edici olmadığın sürece."

Onu ikna etmek için ne yapabileceğimi düşününce nefesimi tutuyorum. "Sen kötüsün. Ve iyi, seni doğum günü kıyafetleriyle ayartmayacağıma söz veriyorum."

"Söz vermek zorunda değilsin. . ."

"Evet, öyle. Kurallara asla uymayacağım. O yüzden başka bir şeye odaklan. Ne olursa olsun. Hatta . . ." Öğürüyormuş gibi yapıyorum. "Sörf yapmak."

Kuma saplanmış iki sörf tahtasının olduğu yere gidiyoruz.

Gerçekten uzun mezar taşları gibi.

"Sörf adabının temelleriyle başlayalım."

"Çatalın tahtanın hangi tarafında olduğu gibi mi?" Şaka yapıyorum ve Caleb gülüyor.

"Daha çok suyu paylaşmak gibi. Araya girmeyin. Dalgalara karışmayın. Geçiş hakkına riayet edin ..."

"Bu biraz sürücü kursuna benziyor. Kimse sürücü kursunu sevmez, Caleb. Ama insanlar alışveriş yapmayı gerçekten seviyor."

Başını sallıyor. "Bundan kurtulmak için yapmayacağın bir şey var mı?"

"Elbette var. Herkesin bir sınırı vardır."

"Sen bekarlık yıldönümünde kendi bekarlığını zorlamak için burada değil misin?" Birdenbire kumsal çok daha sıcak oldu.

"Söz veriyorum kolay olacak," diye beni rahatlatıyor Caleb. "Sörf tahtanı kap ve gidelim."

Sörf tahtamı taşımıyorum, daha çok dalgalara doğru sürüklüyorum, Caleb'i sığılıklara kadar takip ediyorum. Su belime kadar geldiğinde duruyor ve bana dönüyor. "Tahtanın üzerine uzanarak başlayacağız. Bu şekilde nasıl olduğunu anlayacaksın."

Onun örneğini izleyerek kendimi karnımın üzerinde uzunlamasına tahtaya çekiyorum. "Sanırım bu bana güneşte uyuklama hissi verebilir. Ben buna varım."

Sırtıma ürpertici bir spreycarptı. Caleb bana sıçrattı! Çığlık attım ve tahtadan yuvarlandım. Yüzümdeki suyu silerek tekrar ayağa kalktım. "Hey!"

"Hâlâ uyuklamak istiyor musun?" diye soruyor sırtarak.

"O kadar da değil." Başımı sallıyorum, ona suyla vuruyorum. "Sörf de yapabilirim."

Ağzı genişleyerek sırıtıyor. "Bu kulaklarıma müzik gibi geliyor."

* * *

Milyonuncu kez tahtadan düşüyorum - yerçekimi ve dalgalar bana karşı komplo kuruyor. Ve milyonuncu ve ilk kez, kendimi tekrar üzerine çekiyorum ve karnımın üzerine yatıyorum.

Bunu bir süreliğine yapabilirim. Bu konuda iyiyimdir. Ya da kıyıya doğru kürek çekebilirim. Kürek çekmeyi çok çabuk öğrendim. Caleb kürek çekmede A+ olduğumu söylüyor. Ben de ona A+ bir öğretmen olduğumu söylüyorum.

Ve öyle.

"Sadece yapmaya devam et," diyor beş yüz kere silindikten sonra. Ve kendimi tekrar tahtaya çıkardığımda: "İşte böyle. Tekrar ayağa kalkmaya devam et. Eninde sonunda öğreneceksin."

"Bu benim son denemem," diyorum ona dalgaların üzerinden seslenerek. "Bundan sonra karaya çıkacağım."

"Bunu söyleyip duruyorsun," diye karşılık veriyor. "Ama ayağa kalkmaya devam ediyorsun."

Harika gidiyorsun."

Dalganın kabarması yaklaşıyor. Hazırlanıyorum, kendimi ayağa kaldırıp pozisyon alıyorum.

" bu," diyor Caleb. "Bunu yapıyorsun! Dalgaya biniyorsun!"

Ayaktayım! Tamamen dimdik ayaktayım ve ilerliyorum. Okyanusa kimin patron olduğunu gösteriyorum!

Bakın şimdi kim konfor alanının dışına çıkmış.

* * *

Sörf tahtamı sudan çıkaracak gücüm bile yok. Bunu yapar yapmaz yumuşak kumda dizlerimin üzerine çöküyorum ve sırtüstü düşüyorum. Bir dakika sonra Caleb yüzükoyun yatan bedenimin yanında duruyor.

", " dedim. "Gerçekten iki saniye boyunca sörf yaptım."

"Başardın!"

"Sana bunun son denemem olduğunu söylemiştim." "Teknik olarak, bu senin ilk başarındı."

Gülümsemesini, hayır, o gururlu sırtışını görebilmek için gözlerimi gölgeliyorum. "Seni ne etkiledi?"

"Eğer bunu doğru yaparsam bir sonraki alışverişe gideceğimizi düşünüyordum."

Gölüyor ve başını sallıyor. "Anlaşma anlaşmadır."

"Yeteneklerimin nerede yattığını biliyorum."

Kalkmama yardım etmek için elini uzattı. "Hadi bakalım. Etkileyin beni."

* * *

Caleb'in cipini şehir merkezine götürüyoruz ve mağazaları görür görmez ikinci bir rüzgâra kapılıyorum.

"Şimdi," diyorum ellerimi birbirine sürterek, "sıra bende. Alışveriş dersiniz." Caleb kaldırımda yanımda yürüyor, iyi bir çocuk ama hevessiz. "Kıyafetlerin en çok nesinden nefret edersin?"

"Onlar için alışveriş." Bana bakarken bakışları ısınıyor. "Bazen onları giyiyorum."

"Hmm . . . Senin zor biri olacağını görebiliyorum." "Gerçekten de zor."

Uslu durması için omzumla vuruyorum ama bu onu eve getiriyor.

-Yine ne kadar kaslı olduğunu ve o kolların beni nasıl saracağını hayal ediyorum.

Bu cazibe baştan çıkarıcılıktan düşmanlığa dönüştü.

Başka bir şeye odaklan Skyler.

"Doğru. Seni bu deneyime alıştırmak için önce beni bir profesyonel gibi alışveriş yaparken izleyebilirsin."

CALEB

Alışveriş yapmaktan hoşlandığım tek şey Skyler'ın muhteşem yeni elbisesi.

Hayır. İçinde muhteşem bir Skyler olan yeni güneş elbisesi.

Gerisi butikler ve soyunma odalarının kapıları arasında dönüp duruyor, defalarca çıkıp geri giriyor. Her şey ona çok yakışıyor ve sonra -hammo-bronzlaşmış omuzlarını gösteren, göğüslerini ima eden ve o güçlü bacaklarını ortaya çıkaran güneş ışığıyla parlayan sarı elbisesiyle dışarı çıkıyor ve ben nefes alamıyorum.

Bir daha yapmama da gerek yok, eminim.

Bu kadının görüntüsüyle .

Onu iskelede gördüğüm andan itibaren muhteşem olduğunu düşünmüştüm, ama onu tanımak, tekrar tekrar sörf tahtasına çıkmasını izlemek? Nefes kesici.

Yemek yedik ve Sunset Bob'dan çıkarken Skyler "Yemek için teşekkürler. Alışveriş beni acıktırdı."

"Seni acıktırmanın sörf yapmak olmadığına emin misin?" diye sordum.

"Kesinlikle alışverişti."

Bunu söyleyeceğini bildiğim halde kıkırdıyorum. "O güneş elbisesinin içinde muhteşem görüldüğünden bahsetmiş miydin?"

"Birkaç kez." Gülümsüyor. "Ama bunu duymak güzel." İkimizin de acelesi yokmuş gibi görünerek cipe doğru ilerliyoruz. "Muhteşem olan ne biliyor musun?"

diye soruyor, bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyor ve üzerimizde alev alev yanan turuncu ve pembe gökyüzünü işaret ediyor. "Şu gün batımı."

"Evet. Gerçekten hiç eskimiyor. Her gün olması ve her gün gözünüzü ondan alamamanız çok komik."

"Sahile inip gün batımını izlemek ister misin?" diye soruyor, sesi yumuşak. "Yoksa bu kurallara aykırı mı?"

Alay ediyorum. "Gün batımını izlemek asla kurallara aykırı değildir. Hawaii kural kitabına göre bu bir gereklilik."

Gözleri bana parıldıyor. "O zaman iyi olur. ." "Sadece kurallara uyan birkaç vatandaş."

Sahilde acele etmeyiz ve fazla konuşmayız. Dalgaların sessizliği nazik bir film müziğidir.

Skyler iç geçiriyor, sesi hüzünlü geliyor. "Bu büyülü bir şey."

"Öyle," diye , aynı zamanı durdurmak isterdim tarzında. "Bazı sabahlar erken kalkıp dışarı çıkıyorum ve güneşin doğuşunu izliyorum. Ve bu beni asla sıfırlamıyor."

"Değil mi? Sanki size her şeyin yoluna gireceğini hatırlatıyor."

"Aynen öyle. Güneş doğar, güneş batar ve her seferinde muhteşemdir. Çünkü her seferinde yeni olasılıklar getiriyor."

"Öğrenebileceğiniz yeni şeyler," diyor Skyler.

İkimiz de gün batımına bakmıyoruz. Onun yerine karşımdaki güzel kadına bakıyorum, gün batımı kumral saçlarını ateşe veriyor, hafif esinti teninde tüylerimi diken diken ediyor.

"Yeni insanlarla tanışabilirsin," diyorum.

"Yeni insanlarla yeni deneyimler."

"İlk öpücükler," diyorum. Kendimi tutuyorum ve boğazımı temizliyorum ve bunun için bir stratejim yok. "Bunun kurallara aykırı olduğunu biliyorum ama gün batımında gerçekten çok güzel görünüyorsun. Ve bu sadece elbise ya da gün batımı yüzünden değil. Kendin olduğun için. Seninle konuşmayı gerçekten seviyorum."

"Ben de seninle konuşmayı seviyorum," diyor. Alt dudağını ıslatıyor. "Ama aynı zamanda ..."

Bir adım daha yaklaşıp elimi kalçasına doluyorum. "Aynı zamanda gün batımı öpücüğü olan ilk öpücükler mi?"

Nefesi kesiliyor. "Bunun en iyi şeyler listesinde nerede olacağını merak ediyorum."

Bir santim daha. Artık resmen öpüşme bölgesindeyim ve olmayı tercih edeceğim başka bir yer . Özellikle de çenesini kaldırıp dudaklarını ayırdığında.

"Listelerin dışında olacağından şüpheleniyorum," diye yanıtlıyorum, ama şüphelenmekten daha fazlasını yapıyorum. I Biliyorum.

Gözleri sanki o da aynı şeyi biliyormuş gibi parıldıyor. Kollarını boynuma doluyor ve evet, tam oturuyoruz. "Hadi öğrenelim," diyor, o kadar baştan çıkarıcı ki işim bitti.

Kurallar mı? Ne kuralı?

Gözlerimi kapatıp başımı eğerek ağzını bir öpücükle yakalıyorum. Yumuşak, gür dudakları benimkilere değiyor, birbirimizi keşfederken ada kokusu etrafımızda dönüyor. Diller kayıyor, eller kayıyor, yumuşak iç çekişler birbirine karışıyor.

Beni daha yakına çekiyor ve ben de ona uyuyorum, onu kendime doğru çekiyorum, öpüşmeyi hızlandırıyorum, derinleştiriyorum, tadını çıkarıyorum.

Mırıltıları bana devam etmemi söylüyor ve ben kimim ki ikimizden birini *bu* gün batımı öpücüğünden mahrum bırakayım.

Evet, öpücükler gün batımında, okyanus kıyıya vururken, esinti tenimizi okşarken ve ada havayı belirlerken daha güzeldir.

Bu ruh hali, durmak yok. O

yüzden durmayacağız.

Öpüşüyoruz, sonra biraz daha öpüşüyoruz ve çok geçmeden o sadece aklıma girmekle kalmıyor, zihnimi de dolduruyor. O benim tek, her şeyi tüketen düşüncem.

Ve onu her yerinden öpmek istiyorum.

Ama önce, sadece oksijen ikmali için bile olsa, nefes almak için durmam gerekiyor.

Skyler'ın gözleri kapalı, ifadesi mutlu. Kirpikleri titreyerek açıldığında şaşkın bir "Oha" sesi çıkarıyor.

""Whoa' doğru."

Önce bana sonra gökyüzüne göz kırpmıyor. " kaç? Ay mı o?"

Kontrol etmek istercesine başımı kaldırıyorum. "Sanırım öyle. Bu da aşağı yukarı bir saattir öpüştüğümüz anlamına geliyor."

Kollarımız hâlâ birbirine dolanmış durumda ve parmakları saçlarımın uçlarıyla oynuyor. "Bir fikrim var."

"Birkaç tane içiyorum." Onu kendime doğru daha sıkı çekiyorum. "Eşleşip eşleşmediklerini görmeliyiz."

Şimdi parmakları saçlarımın arasından geçiyor. "Tropikal Deneme Eki'ne başvurmayı düşünüyorum."

"Bana daha fazlasını anlat. Çünkü bu zaten içinde olduğum bir kurala benziyor."

"Bu, Buluşmaya Ara Verme Kararnamesi'nde yer alan bir istisna. Birkaç gün içinde ayrılacağım için, sen burada yaşadığın için ve ben de yaşadığım için-"

Daha fazlasını duymama gerek yok. "Ben burada yaşamıyorum ama bu konumuzun dışında. Eğer bir geceliğine kuralları çiğnememizi öneriyorsan, cevabım evet. Sonsuz evet. Kuralların canı cehenneme."

"O zaman konfor alanından çıkalım."

SKYLER

Yatakla bile uğraşmıyoruz.

Otel odamın kapısı kapanır kapanmaz Caleb beni duvara yapııştırıyor ve evet, alfa Caleb'i çok seviyorum.

Bileklerimi kavrayıp kollarımı başımın üzerinde tutması ve ağzını ağızıma yapıştırması hoşuma gidiyor.

Kafamda durağan bir arzu sisi var.

Vücudum ağrıyor.

Nabzım göğsümde, boğazımda ve bacaklarımın arasında atıyor.

Şimdi dokun bana, al beni.

Bu kelimeleri haykırmak istiyorum ama o dudaklarımı yutuyor, ağzımı tüketiyor ve her şey akıl almaz derecede iyi.

Kuralları çiğnemeye değer.

Diliyle ağzımı sikerken, Caleb bileklerimi bırakıyor ve elini yılan gibi eteğime, tam istediğim yere sokuyor.

Parmakları külotumun ıslak pamuklu panelinin üzerinde kayıyor. Öpüşmeyi keserken göğsünden bir inilti yükseliyor. "Evet, kuralları yıkmam için bana kesinlikle ihtiyacın var."

"İstiyorum," diyorum nefes nefese. Umutsuzca.

Şortunun cebinden cüzdanını çıkarıp bir prezervatif alıyor ve bana uzatıyor.

Kaşlarım çatıldı. "Um . . ."

Sonra Caleb saniyeler içinde "Oh" diyorum. Ve merhaba.

Çıplak daha da seksi.

Tropik ada hayali gibi sıcak.

O kadar seksi ki onu okyanustan çıkarken izlemek istiyorum, yırtık kasları, ıslak saçları ve kalın sikiyle.

"Mutlu tatiller bana," diyorum, hevesli bir elimi onun boyuna dolayarak.

Ben onu okşarken inleyerek titriyor, sonra elini tekrar külotumun içine sokup klitorisimi okşuyor. Titriyorum, zevk şimdiden içimi sarıyor, sanki son birkaç gündür geçirdiğimiz zaman -konuşmak, alay etmek, yeni şeyler denemek- isteyebileceğim tüm ön sevişme olmuş gibi.

İçimdeki gerilim arttıkça ve ben daha da yaklaştıkça elimi itiyor. "İçine girmem gerek Skyler. Şimdi," diye emrediyor ve aynı. Aynıısı Caleb. Hadi gidelim.

Ona prezervatifi veriyorum, o üzerini örterken aceleyle elbisemi ve külotumu çıkarıyorum. Bunu yapar yapmaz kalçamı kavırıyor, bacağıma kalçasının etrafına sarıyor ve ıslak merkezime sürtünüyor.

"Çok iyi," diye nefes nefese kaldım.

"Çok iyi," diye cevap veriyor, sonra tek bir nefis hamleyle içime gömülüyor.

Dünyam kendi ekseninde dönüyor.

Bu çok yoğun. Çok lezzetli. Çok fantastik.

Konfor alanımın dışında ama tamamen *evet, daha fazla, bana daha fazlasını ver*

Bölge.

Caleb içime giriyor, bacaklarımı sıkıca kavırıyor, beni dolduruyor ve sonra tekrar doldurmak için çekiliyor. Her itişinde, nefes nefese kalıp inleyene kadar zevk dalgaları üzerime çöküyor.

Kollarım boynuna dolanmış, beni duvara yaslayıp sikerken onu olabildiğince yakına sürüklüyorum.

"Daha sert," diye yalvarıyorum.

Ve açık havanın yonttuğu vücuda sahip bu adam bana istediğim her şeyi veriyor - otel odamda her kuralı hiçe sayarak güzel, sert bir tropik buluşma.

Enfes mutluluk ulaşamayacak kadar uzakta. Neredeyse geldi. Bunu istiyorum ve o da ihtiyacımı hissetmiş gibi bir elini bacaklarımın arasına atıyor, içime girerken beni okşuyor.

Doğru.

O kadar güzel ki, kendimden , gece, yolculuk ve plansızlıklar uçup gidiyor.

"Geliyorum," diye haykırıyorum ve o da kulağıma homurdanıyor, sakinleşmeden, titremeden ve sonra iç çekmeden önce kendi salıverilmesiyle inliyor.

Benim gibi derin ve mutlu bir şekilde iç çekiyor.

SKYLER

Otelin penceresinden ışık süzülüyor ama ben "Hey, sabah oldu" ile "Tatildeyim" arasında lüks bir sisin içinde süzülüyorum. Yatak çarşafların hışırtısıyla kayıyor ve bu sabahın neden bu kadar çökmüş hissettirdiğinin her ayrıntısını hatırlıyorum - yanımda uzanmış, bir dirseğine dayanmış.

"Hey, uykucu," diyor Caleb, gürültülü bir sesle ve seksi bir şekilde.

Tembelce gülümsüyorum. "Hey, sen." Sonra giyindiğini fark ediyorum ve suratımı asıyorum. "Gidiyor musun?"

"Deniz Kaplumbağaları ile Hanging'e hazırlanmak için buradan çıkmam gerekiyor. Birkaç saat sonra görüşürüz ve bir müşterinin otel odasında uyuyakalmamışım gibi davranalım."

"Flaş haber ..." Memnun bir mırıltıyla kollarımı başımın üzerine uzatıyorum. "Uykuya dalmaktan fazlasını yaptın."

"Mmm . . ." Öpmek için eğiliyor. "Bu sesi çıkarmaya devam edersen geç kalacağım."

Parmaklarımı saçlarına dolamak için uzanıyorum. "Kaplumbağalar yavaştır. Sen yetişebilirsin."

Kıkırdaması bile ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oluyor. "Konumuz bu değil ama yine de iyi bir konu."

"Patronuna birden fazla Os için ek iş olarak teslimatçılık yaptığını söylemem. Bu arada benimkini double yaptığın için teşekkürler."

tarafı."

"O zevk tamamen - yani eşit derecede - bana aitti." Son bir hızlı öpücükle yataktan tek hamlede yuvarlanıyor, ya öyle ya da hiç gitmeyecekmiş gibi. Aldırmazdım ama bunun neden sorun olabileceğini anlayabiliyorum.

Caleb telefonunu ve cüzdanını aldığından emin olduktan sonra, "Patrona söylemek konusunda endişelenme," diyor. "Patron ben olduğum için zaten biliyor."

"Öyle mi?" Oturuyorum, çarşafı kendimle birlikte yukarı çekiyorum.

"Evet. Şirketin sahibiyim." Yüzündeki merak ifadesiyle bana bakıyor. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır. Sadece şaşırdım." Bu neden aklıma gelmedi bilmiyorum. Tecrübesi ortada ve dün gece onun otoriter tarafını kesinlikle gördüm. "Ne zamandır bu işi yapıyorsunuz?"

"Şirketi yaklaşık yedi yıl önce kurdum ama yirmi üç yaşımdan beri turlara liderlik ediyorum. Lisede ve üniversitede yüzme takımındaydım, ancak rekabetçi yüzme bir kariyer yolu değildi."

"Görünüşe göre suya giden başka bir yol bulmuşsun."

"Denize karşı koyamıyorum. Ya da havuza. Duşları da çok severim." Gözleri sanki spreyn altında neler yapabileceğimizi hayal ediyormuş gibi aşağıya doğru geziniyor. Sonra kendini konuya geri çekiyor. "Ama her neyse, evet. Su becerilerimle gerçekten bir şeyler yapabilmek için işletme okudum."

"Yani sadece seksi ve komik değilsin, aynı zamanda zeki ve stratejiksindir." Onu inceliyorum, başım onu gördüğüm yeni açığa uyacak şekilde eğik. "Tüm bu kuralları neden koyduğunu açıklıyor."

Omuz silkiyor. "Bu iyi bir iş uygulaması."

"Tonu senin belirlemen gerekiyor."

"Evet." Düşünceli bir duraksamadan sonra yatağın kenarına oturur. "Ama konfor alanından çıkmak istediğini biliyorsun değil mi?"

"Senin de yardımınla bunu yaptım."

"Seninleyken kuralları yıkmak istiyorum. Peki bu gece onları tekrar çiğnemeye ne dersin?"

"Tropikal Deneme Eki'ni bir kez daha çağıralım mı?" Sırıttıyorum. Cevabı kolay. "Evet çarpı sonsuzluk derim."

* * *

Tam bir rapor zamanı.

O gittikten sonra telefonumu aldım ve bir mesaj yazdım. Katie'ye onun muhteşem öpüştüğünü, seksin duvara çarpan, ayak parmaklarını kıvıran, çarşaf kapma mutluluğu olduğunu ve şirketin sahibi olduğunu söylüyorum.

Ve onu düşünmek, parmaklarımı tuşların üzerinde uçuruyor.

Bazı açılardan patron tipine benzemiyor. O tamamen Hawaiiili tişörtler ve sörf şortları. Yapmayı sevdiği şeyleri yapmaktan yırtılmış ve yatak odasında *vay* be dedirten bir özgüvene sahip. Sen Biliyor musun?

İsterim.

Skyler: Öyle bir gece ve öyle bir seksti ki, tropik bir adaya taşınıp aşık olmak ve bir işiniz olduğunu bile unutmak istiyorsunuz.

Ve . . .

Ve ne? Üç noktaya bakıyorum ve burada ölüyorum Sky.

Kahretsin. Yapamam. Oraya gidemem.

Dik oturuyorum, mesajlarımı tekrar okurken kalbim endişeyle çarpıyor. Sesim asılmış gibi geliyor. Bir adamın içinde kaybolmuş gibiyim.

Ve bu kaçınmak istediğim her şey.

CALEB

Duştan yeni çıkmış, elimde taze bir fincan kahve, ada hayatının tadını çıkarmak için yeni bir gnle ofise giriyorum. Skyler'ın otelinden gelirken alan neşeli bir şarkı aklımdan geçiyor, ta ki Brady aniden masasındaki sandalyesinde dönüp bana bakana kadar.

"Ne?" Kaçak kertenkele ya da böcek olup olmadığını kontrol etmek için bir elimi saçlarımda ve giysilerimde gezdirerek soruyorum. Burası Hawaii. Aloha.

"Islık alıyorsun."

"Gerçekten mi?" Bunu fark etmemiştim. "zr dilerim. Kulak kurdu."

Başını sallıyor, kısık gözlerle beni inceliyor. "Bu bir kulak kurdu ıslığı değil. Bu şu anki hayatımdan son derece memnunum ıslığı."

Bu hem doğru hem de anlayışlı. Huysuz bir adam değilim, ama ruh halim *alışılmadık* derecede memnun.

Brady sandalyesinde arkasına yaslanır, iğrenç bir çokbilmiş gibi parmaklarını dikleştirir. "Eee? Piyangoyu mu kazandın, yoksa şansın başka türlü m yaver gitti?"

Abartılı bir onaylamama ifadesi takındım. "Bir centilmen pşmez ve söylemez."

"Bu evet demek tabii ki." Normal miktarda meraklı görünerek duruşunu bozuyor. "Bu tek seferlik bir şey mi yoksa çok seferlik bir şey mi?"

"Bu kadından gerçekten hoşlanıyorum. Harika biri ve bu gece onu tekrar göreceğim."

Arkadaşım sevinçle gülümsüyor. "Sana iyi şanslar o zaman. Onunla nerede tanıştın? Tinder, Match, Bumble ...?"

"Şey ... ahem ..." Dizüstü bilgisayarımı açıyorum, "Yukarıdakilerin hiçbiri" diye mırıldanırken birden e-postalarımın etkileniyorum.

"Hayır, dostum!" Başını geriye atıyor ve ellerini yüzüne sürüyor. "Sadece hayır. Yapmadın."

Bu konuda kötü hissetmeye çalışıyorum ama yapamıyorum. "Evet. Evet, yaptım. Üzgünüm, değilim."

İnanılmaz bir şekilde gülüyor. "Benden özür dileme. Bu senin şirketin ve senin kuralların. Şok oldum çünkü genelde bu konuda çok kararlısındır. Cidden bir müşteriyle yattın mı?"

"Evet." Skyler'la geçirdiğim son birkaç günü düşünüyorum. "Ve geriye dönüp baktığımda, belki de birkaç randevuya çıktık."

"Geçmişe baktığınızda nasıl çıkarsınız?"

Omuz silktilim. "Sadece onun arkadaşlığından keyif alıyormuşum gibi geldi. Onu daha iyi tanıdığım için."

"Çıkmak tam olarak budur."

Ona kuşkulu bir bakış fırlatıyorum. "Seni bilmem ama benim için her keyifli sohbetin sonu yatakta bitmez."

Brady beni onaylar gibi başını eğiyor, sonra da kalemini endişeli bir sesle masaya vuruyor. "Bakın, ben burnumu sokacak biri değilim."

Gülmem bitince devam etti. "Ama sen benim arkadaşımsın, bu yüzden sormak zorundayım - bilmeden Mia ile çıkmaya başlamadın mı?"

Boynumdan yukarı doğru bir tedirginlik başlıyor. "Sadece onun bakış açısından. Ben nerede durduğumu biliyordum."

"Yeterince adil." Kaleme daha fazla vuruldu. "Ve teknik olarak benim patronumsun, bu yüzden Travelocity-slash-Expedition-Tours fiyaskosundan bahsedeceğim."

İtiraz etsem de karıncalanma buz gibi bir ürpertiye dönüşüyor. "Bu hiç de aynı şey değil. Skyler'ın hiçbir beklentisi yok ve kindar da değil."

"Güzel, güzel. Bu işlerin nasıl ters gidebileceğini düşündüğün sürece sorun yok. Rehberlere bunu söyledin, şimdi ben de sana söylüyorum."

Keyifli ruh halim delinmiş bir havuz şamandırası gibi batıyor. "Ben öyle diyorum." Bu kuralları koymamın iyi nedenleri var ve şimdi hepsi aklıma geliyor.

Brady sandalyesinde öne doğru eğilir, dirseklerini dizlerine dayar, yüzünde ciddi bir ifade vardır. "Bak, bu kadının risk almaya değer olduğuna karar verebilirsin. Sadece iyice düşün. Bu tür konularda kibirli olmak sana göre değil. Sen her zaman işine öncelik verdin."

"Haklısın." Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Bu benim işim. Burada çalışan herkes bana güveniyor."

Gün batımı öpücüklerine kapılmışken kurallar kitabını bir kenara atmak bir şeydi. Ama gün ışığında? Bu stratejik değil. Bu ben değilim.

"Bu gece iptal edeceğim," diyorum. "İşi uzatmaktansa bırakıp sıfırlama düğmesine basmak daha iyi. Skyler anlayacaktır."

"Ona işle ilgili bir sorun çıktığını ve çekilmek zorunda olduğunu söyle."

Skyler'ı ona yalan söyleyemeyecek kadar çok seviyorum. Ama tamamen gerçek dışı değil. İşle ilgili bir şey ortaya çıktı - bu kurallara sahip olmamın ve onları asla çiğnemememin tüm nedenleri.

* * *

Bugün işimi yaparken bir kenara bırakmam gereken çok şey var. Özellikle de işim Skyler'ın ete kemiğe bürünmüş halinin dikkatimi dağıtmasını içeriyorsa - dün gecedен sonra çok iyi tanıdığım bir et. Buna bir de onun duygularını incitme endişesini ve ofisten hemen önce aldığım mesaj hakkında bir şey düşünüp düşünmemem gerektiğini ekleyin.

Merhaba. Otel minibüsünü Marriott'a götürmeye karar verdim, böylece bu sabah sadece bir kez almanız gerekecek. Herkes için daha kolay olur.

Bunu yaptığmdan yüzde doksana eminim çünkü balık kıyametinden sonra herkesin midesi hala bulanıyor. Diğer yüzde onluk kısım ise tur misafirlerini mekikte karşılariken içimi kemiriyor.

"Nasılsınız Bayan Smith? Sizi ayakta gördüğüme sevindim Bay Cooper. Bu sabah harika görünüyorsunuz, Bayan Wainwright ..."

Yaşlı kadına merdivenlerden çıkarken yardım etmek için dönüyorum ve Skyler orada, binmek için bekliyor.

"Oh, . Sen de harika görünüyorsun."

"Teşekkürler. Minnettarım."

Ses tonundaki bir şeyden dolayı kaşlarımı çatıyorum. "Her şey yolunda mı? İyi görünüyorsun." Yorgun mu?

Uzak mı?

"Ben harikayım." Sesi neşeli ama biraz da senaryodan okuyormuş gibi.

"Peki, bu gece hakkında ..."

Evet. İşleri daha da kötüleştirmek üzereyim. "Bu gece mi?" diye yankılanıyor.

"İptal etmek zorundayım. Bir toplantı var, işle ilgili bir şey çıktı." "İşin bunu yapmanın bir yolu var. Bunun için endişelenme."

Ses tonunda hâlâ bir tuhaflık var, ama otobüse tırmanırken bunu görmezden geliyorum. Bir programımız var ve benim vicdan azabım var, bu yüzden muhtemelen yansıtıyorum.

Koridorun en önünde durarak mikrofonu elime aldım ve tüm konuklara gülümseyerek hoş geldiniz dedim. "Günaydın. Hepinizin kurtulduğunu görmek beni rahatlattı. Kendinizi gerçek maceracılar olarak sayın, zorluklarla yüzleştiniz ve hikayeyi anlatmak için hayatta kaldınız."

"İnanın bana, bu duymak istemeyeceğiniz bir balık hikayesi," diye homurdanıyor Bay Cooper.

Alaylar bugün daha zayıf ama yine de iyileşmekte olduğuna dair iyi bir işaret.

"Bu konuda kesinlikle haklısın," diyorum. "Bugün işi fazla uzatmayalım diye düşündüm, bu yüzden deniz kaplumbağalarını erteleyip birkaç şelaleyi ziyaret edeceğiz"

bu sabah."

Onların onay mırıltıları üzerine şoför koltuğuna geçip otobüsü vitesine takıyorum ve konuşmamı bitirebilmek için mikrofonu ayarlıyorum. "Adadaki bazı şelaleler nefes kesici ve burası benim en sevdiğim yerlerden biri. Kaliforniya'da benim geldiğim yerde böyle şelaleler göremezsiniz. Umarım her ziyaretimde siz de benim gibi hayretler içinde kalırsınız. Şimdilik arkanıza yaslanın ve manzaranın tadını çıkarın."

Ancak Hawaii'yi sevmeme rağmen, ada hayatı benim için yaşamak ve nefes almak olsa da, turun son birkaç durağına doğru hızla ilerlerken manzarayla ilgili bir şeyler eksik görünüyor.

SKYLER

Kaliforniya mı?

O da öyle dedi. *Benim geldiğim yerde, California'da.*

Neden bu kadar sarsıldım? Herkes bir yerlerden geliyor.

Ama sanki sadece bir koridoru takip etmem gerekiyordu, sonra biri beklenmedik bir kapı açtı ve bu kapı daha fazla kapıya açıldı ve şimdi yanlış olanı seçmek için tüm bu şanslara sahibim.

Otobüs durduğunda ve yolcular parktan çıkıp dağıldığında, Caleb konukları patika başlarına ve gözetleme noktalarına yönlendirirken ben geride duruyorum. O servise döner dönmez, ben atılıyorum.

"Kaliforniyalı mısınız?" diye sordum.

Göz kırptı, irkildi ve evet, bunu biraz yumuşatmak istedim. Ama şimdi atladığıma göre, fermuarlı hattı takip etmem gerekiyor. "Orada büyüdün ve buraya mı taşındın?"

"Hayır, ben orada yaşıyorum" diyor. "Arkadaşım Brady adadaki operasyonların çoğuyla ilgileniyor, ben de Kaliforniya'ya odaklanıyorum. Orada da pek çok macera turumuz var. Dün gece bundan bahsedecektim ama *dikkatim dağıldı.*"

Tenim boynuma ve göğsüme yayılan bir kızarıklıkla ısınıyor ve anılar nefesimi alıyor. "Benim de öyle. Sanırım benim de dikkatim dağılmıştı."

Başını biraz daha eğiyor ve yumuşak bir sesle, "Sanırım hâlâ ," diyor.

Dikkatim dağıldı, bu doğru; kokusundan, sıcaklığından, saçlarının altın-kum renginden ve gözlerinin sörf mavisinden etkilendim. "Ben iyiyim. Tamamen iyiyim."

Başını eğerek, sanki bir bulmacaymışım gibi beni inceliyor. "Kaliforniya'da olmam bir sorun mu?"

"Kaliforniya'da yaşıyorum," diye geveledim. "San Francisco. Yani, San Francisco'da yaşıyor değilsin. Değil mi?" Neden konuşmayı kesemiyorum? "Sanki ikimiz de aynı yerde yaşıyoruz. Bir adada biriyle tanışıp Kaliforniya standartlarına göre neredeyse komşu olma ihtimalimiz nedir ki?"

Kaderin kaprislerine gülmeye çalışıyorum ama biraz manyakça geliyor. Çaresizce, "Yani, başka bir yerden olmalısın?" diye soruyorum. Caleb'in yüz ifadesi şaşkınlıktan şaşkınlığa ve tarafsızlığa dönüştü.

Evet. "Evet. San Diego'dayım. Yani sürekli karşılaşacağımız bir yer değil."

"Hayır, tabii ki hayır. Yani, kesinlikle birbirimizi görmeye devam etmeyeceğiz. Bu aptalca olur."

İkimizin de bunu söylediğime şaşırdığı bir an oluyor, sonra Caleb zoraki bir kahkaha atarak toparlanıyor. "Evet, bu çok saçma olurdu. Konuştuğumuz şey bu değildi."

"Uzaktan bile değil. Bunların hiçbiri" -ondan bana doğru bir el hareketi yapıyorum- "burada ve şu an dışında bir şeyle ilgili değil. Kaliforniyalı olduğumu bile bilmiyordum. Seninle tanıştım ve 'Aman Tanrım, biriyle tanışacağım, Kaliforniya'ya döndüğümüzde çıkacağız ve her şey harika olacak' diye düşünmedim."

"Tabii ki hayır. Sen böyle düşünmezdin, çünkü bir erkek tatilindesin. *Ben* de eski sevgilim, işim ve diğer şeyler yüzünden böyle düşünemem."

"Aynen öyle. Ve sana *beşinci aşamadaki* gibi sarılmayacağım. Ben kesinlikle öyle biri değilim."

"Yani Kaliforniya'nın konuyla ilgisi yok. Yabancı bir ülkeden de olabilirsin," diyor ve beni, hatta belki de kendisini ikna etmek istercesine başını sallıyor.

"Doğru, kesinlikle. Kesinlikle. Kaliforniya çok büyük. Birbirimizden daha uzak olamazdık."

Sonra sessizlik oldu. Rahatlamayı beklerdim, ama inanılmaz şekilde, aramızdaki ağır sessizlik konuşmaktan bile daha garip.

Önce Caleb kırar. "Ancak ... uçuşlar *var*."

Olasılıklar karşısında nefesim kesiliyor. "Doğru. Oldukça sık olanlar, gerçekten. Şehirler arasında gidip gelmek zor değil."

"Biraz çaba gerektiriyor ama imkansız değil."

"Biraz planlama *eğer* ..."

Ama bunu söyleyecek kadar cesur değilim.

"Evet, *eğer* ..." Sertçe yutkunuyor. "Büyük *eğer*."

Başka bir sessizlik, başka bir tür gerilimle dolu. "Ama," diyorum usulca, "bu sadece bir adada tek gecelik bir şeydi. Değil mi?"

Bakışlarımı tutuyor ve bırakmıyor. "İki gece. İki gece olacaktı."

Kaşlarımı çattım. "Ama az önce iptal ettin. İş toplantını."

Sanki bir trans halinden çıkıyormuş gibi kendini sallıyor. "Doğru, evet. İş toplantısı. Çok önemli."

Süper inandırıcı olmamayı dene.

Bana yalan söyledi, beni bir daha görmek istemediği için planlarımızı iptal etti.

Bir duygu şoku yaşadım ve bana iki seçenek bıraktı: Ya onun önünde ağlayacaktım ya da defolup gidecektim.

Parlak bir gülümseme yapııştırdım. "Bu arada ben gidip biraz şelalelere bakacağım."

Defol git buradan.

CALEB

Mekikte tek başıma inliyor ve ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. "Caleb, seni aptal. *İş toplantısı mı?* Ne düşünüyordum ki?"

Bir ayak sesi duyuyorum ve başımı otobüsün arkasına doğru çeviriyorum. Bayan Wainwright koridorda duruyor, bir eli denge için koltuğun arkasına dayalı. Saçları dağınık ama gözleri ıslıl ıslıl.

"Bayan Wainwright?" Şaşkınlık ve üzüntüyle boğuluyorum. "Nereden geliyorsunuz?"

"Tam burada." Yanındaki koltuğa el sallıyor. "Otobüsler beni hep uyutur. Sonra sohbetiniz o kadar tatlıydı ki, uyuklayan yaşlı bir kadını kim fark eder ki diye düşündüm."

"Okaaaay." Açıklamaya nereden başlamalı? Özür dilemeye?

Kararı benden aldı. "İkinizin arasının kötü olduğu çok açık ama birbirinize nasıl söyleyeceğinizi bilmediğiniz için garip davranıyorsunuz. Onu Kaliforniya'da görmek istediğini söylemelisin."

"Ama yok," diye ısrar ediyorum.

O susuyor ve ben kendimi beş yaşında hissediyorum. "Bana ya da kendine yalan söyleyerek meselelere yardımcı olamazsın. Sadece ilişkinizdeki sorunları çözmeniz gerekiyor."

"Bayan Wainwright, korkarım yanlış bir izlenime kapıldınız. Biz bir ilişki içinde değiliz. Sadece bir ... yaşıyoruz."

Kalemle çizilmiş kaşları kavisli. "Tatil kaçamağı mı?"

Kulağa nasıl geldiğini görünce irkildim, özellikle de ilkokuldaki ktphanecime benzeyen birinden. "Beklentileri olmayan iki yetişkin arasında tropik bir kaçamak. Ve sona erdi. Dostça."

Bana uzun uzun, *sana* acıyorum, *zavallı*, *kandırılmış adam* gibi bir bakış attı.

"Bunların hiçbirine gvenmezdim. O kadın senin müstakbel kız arkadaşın." Eğildi ve komplocu bir şekilde fısıldadı, "Sadece bir uyarı, tatlım. 'İş toplantısının' bir sürü at elması olduğunu bildiğinden oldukça eminim."

Sonra elimi okşuyor ve şelaleyi izlemeye .

SKYLER

"Coconut Café'ye hoş geldiniz." Ev sahibesi restoran kapısının bana gülümsüyor.
"Kaç kişisiniz?"

Bir yıl sonra buna alışmış olacağımı düşünürsünüz ama bugün olması gerekenden biraz daha fazla acı veriyor. "Bu benim partim. Tek kişilik bir parti. Yalnız yemekten memnunum."

Genç kadının gülümsemesi biraz daha genişler. "Harika. Dışarıda bir masa ister misiniz? Harika bir su manzarası var."

"Kulağa mükemmel geliyor."

Okyanus manzarasının tadını çıkarmak için son bir gece.

Ev sahibesi beni verandadaki bir masaya götürüyor ve menüyü uzatıyor.

"Birazdan bir sunucu gelecek. Afiyet olsun!"

Eğlenmeyecek ne var? Bir esinti, bir manzara ve havada tropikal kokular var.

Sunucu masanın yanında belirir. "Merhaba. Beklerken size bir şey getirebilir miyim-"

"Telefonum," diyorum ve gülümseyerek sözünü kesiyorum. "Telefonumla yemek yiyorum."

"Oh. Çok özür dilerim. Özür dilerim."

Onlara salladım. "değil. Gerçekten." Buraya tek bir yıldönümünde geldim. Son bir gece tek kişilik akşam yemeği iyi olmaktan da öte, çok iyi.

Evet. Ben iyiyim.

"Hindistan cevizli Mai Tai ister misiniz? Edamame mezesi oldukça iyi gider."

"Neden olmasın?" Bu gece sadece uçlarda yaşıyorum. "Dedikleri gibi, Roma'dayken."

Siparişim için teşekkür gidiyor, ben de telefonumu çıkarıp bir mesaj açıyorum.

Selam. Benimle meze yemek ister misin?

Katie: Sorman ne kadar hoş. Deniz kaplumbağaları nasıldı?

Onun yerine şelaleleri gördük. Bak.

Bu sabah çektiğim fotoğrafları paylaşıyorum, o da ironik olmayan emojilerle haykırıyor. İçkim ve mezelerim geldiğinde, mai tai'yi tutarak bir selfie çekiyorum. Bir yıl önce bunun üzücü ya da cesurca olduğunu düşünürdüm ama şimdi, çiftler ve arkadaşlarla dolu masaların arasında kendime kadeh kaldırırken telefonumu tutuyorum ve kendimi iyi hissediyorum. Bu benim.

Çok güzel. *chef's kiss*

Teşekkürler. Maceramdan gerçekten keyif aldım. Sörf yapmak bile. Shhh, kimseye söyleme, ama tekrar deneyebilirim.

Aha! Biliyordum. Yani, bikini miydi? Sihir miydi?

Skyler: Sanırım bir değişikliğe hazırdım.

Hiç şaşırmadım. Sen farklı hissediyor musun?

Evet. Bunlardan bazılarını daha önce hiç denemezdim. Bir adada yaşamak istemezdim. Ama buraya geldiğim için mutluyum. Tropik buluşma uzun sürmemiş olsa bile. Yeterince uzun sürdü.

Katie: Bana öyle geliyor ki bütün bir yıl boyunca konfor alanının dışına çıktın. Kendine odaklandın. Enerjini İşiniz, dostluklarınız ve sağlığınıza. Bu gezi bir şey kanıtlamak için değil, tüm bunları kutlamak içindi.

Biliyor musun, bence haklısın. Yarın Caleb'ı gördüğümde teşekkür edip yoluma devam edeceğim.

Garson bana ve elektronik randevuma saygıyla yaklaştı ve "Her şey istediğiniz gibi miydi?" diye sordu.

Başımı sallıyorum, yemeğin ötesinde ileride olacakları düşünüyorum. "Teşekkürler. Her şey tam istediğim gibiydi. Ve ihtiyacım olan şeydi."

CALEB

"Vay canına. Berbat görünüyorsun," diyor Brady kapı aralığından, ben sandalyeme yığılırken.

"Teşekkürler," diye . "Pek uyuyamadım."

"Yok artık." Abartılı bir dikkatle yaklaşıyor ve önüme fincan kahve koyuyor. "Aklında ne var?"

"Dün her şeyi berbat ettim." Onun paniklemiş bakışları karşısında, "Skyler ile" diye açıkladım.

"Garip."

"Yok artık," diye yankıladım.

"Dinle, işle zevki karıştırmak asla kolay değildir. İzin ver seni idare edeyim. Biraz dinlenin. Git bir hamakta uyu ya da verandada kitap oku."

Çok cazip. Skyler'dan kaçmak istemiyorum. Acısını mesafeyle gizlediğini görmekten kaçınmak istiyorum.

"Son günü ben yapmalıyım."

"Hayır. Reddedildi." Tabletini eline alıp turun detaylarını kontrol ediyor, sonra durup bana bakıyor. "Ve dinle. Belki de bu kadın ve kurallarınız hakkında daha uzun süre düşünün. Belki de onları çiğnemeye değer."

Ağzım açık ona bakıyorum. "Sen bir uyku illüzyonusun, değil mi? Dünkü Brady nerede?"

"Tam burada." Ekranı biraz daha kurcalıyor. "Hâlâ işle zevki karıştırmanın kötü bir fikir olduğunu düşünüyorum. Ama ben sen değilim. Kendi işinin sahibi olmanın en iyi yanını bilmek ister misin?"

"Öğlen sörf molası mı?" Diye soruyorum ama sesim her zamanki coşkusunu taşıyor.

"Hayır," diye yanıtlıyor Brady. "Kuralları siz koyarsınız ve artık uygun olmadıklarında onları değiştirirsiniz."

Kuralları değiştirmek mi?

Bir müşteriyle çıkmak için onları değiştirin . . . gerçekten işe yarayabilir mi?

"Şimdi, senin bu acınası huysuzluğun yolculara da bulaşacak ve bu da kötü bir iş. Bu yüzden seni bugünlük buradan kovuyorum. Güle güle. Kışt. Elveda. Aloha."

Çok haklı. Beni kovmak çok iyi bir fikir.

SKYLER

Caleb burada değil ve bu konuda ne hissedeceğimi bilmiyorum.

Aksine, ben biliyorum.

Hayal kırıklığına uğradım. Kafam karıştı.

Ancak bunun dün geceki kararlılığımla ilgili olarak ne anlama geldiğinden emin değilim.

Bayan Wainwright ve ben kumsalı geçiyoruz - bu kumsal yüzmek için işaretlenmiş olanlardan daha kayalık. "Bakın!" dedi ve durduk. "Bir kayanın üzerinde güneşlenen bir tane var."

Kaplumbağayı görünce gülümsüyorum. "Komik çünkü güneşlenen bir kaplumbağanın hayatınızda görmek isteyeceğiniz bir şey olduğunu düşünmüyorsunuz, sonra onu görüyorsunuz ve tek düşünebildiğiniz 'Güneşlenen bir kaplumbağa görmeden nasıl yaşadım?'

Yaşlı kadın bana kesinlikle gülümsüyor. "Evet! Ben de tam olarak bunu düşünüyordum."

Caleb'in yardımcısı Brady, "Bu kaplumbağa aslında Don Juan olarak biliniyor," diyor.

Otobüste hepimize kendini tanıttı.

Kaplumbağadan rehber bakıyorum, kuşkuyla. "Don Juan. Öyle mi?"

"Ben saçmalık diyorum," diye ekliyor Bayan Wainwright.

Brady sol elini kaldırır, sağ eli kalbinin üzerindedir. "Yemin ederim. Babası, şaka yapmıyorum, yüz tane yavru kaplumbağa."

Kaşlarıım havaya kalktı. "Türleri tehlikeden kurtarmak için üzerine düşeni tek başına yapıyor."

Brady, "Zor bir iş ama birinin gerekiyor," diyor. Bir süre daha izliyoruz, bir başkasını bulmak için.

"Oh!" diye nefes nefese kaldım ve dalgaları işaret ettim. "Bakın! Yavru bir kaplumbağa yüzüyor!"

İzleyebildiğimiz kadar izliyoruz ve hepimiz mutlu bir şekilde iç geçiriyoruz. "Kaplumbağaları resmen gelmiş geçmiş en havalı şey ilan ediyorum."

Bayan Wainwright, "Ben de katılıyorum" diyor "Üçüncüsü," diye ekliyor Brady.

Yol arkadaşlarıma bakıyorum ve sonra tekrar suya dönüyorum. "Ayrıca, yabancılara karşı klişe ve TMI olma riskini göze alarak, bugün yapmam şey tam olarak buydu. Bu mantıklı mı?"

"Bu TMI değil," diye karar verdi Bayan Wainwright. "Çok mantıklı ve tam da beklediğim gibi."

"Ne?" Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

Brady boğazını temizleyerek araya giriyor. "Bayanlar bana bir saniye izin verirsiniz ..."

Sonra, Brady uzaklaşıyor.

CALEB

Ben hamakta uzanmam.

Ya da dalgaları izlerken rahatlarım.

Onun yerine yüzüyorum. Okyanusta ilerlerken düşünüyorum. Son birkaç günü.

Geçmiş
hakkında.

Kurallar
hakkında.

Diktiğim tüm duvarları düşünüyorum. İşimi korumak için koyduğum sınırları.

Ama gerçekten, beni
korumak için. Kalbimi
korumak için.

Sorun şu ki, gerçekten işe yaramadılar. Kalbim zaten bu işin içinde. Çılgınca bir düşünce ama öyle. Skyler'la birkaç gün geçirdim ve onunla daha çok gün geçirmek istediğimi biliyorum.

Uçuş istiyorum, planlama istiyorum, büyük bir şey istiyorum.

Bir kaçamaktan daha fazlası olabileceğimizi düşünüp düşünmediğini bilmek istiyorum, çünkü çok daha fazlası olabileceğimize eminim.

Okyanustan çıktığımda kurulandım ve cipime doğru ilerleyerek başka bir kumsala doğru yol aldım. Motoru durdurduktan sonra, telefonumda Brady'nin adı yanıp sönerken kumda hızla ilerliyorum. Cevap veriyorum

Ama ben daha *merhaba* diyemedim, "Dostum. Bu kadının gitmesine izin verirsen aptalın tekisin. Tartışma bitmiştir."

Bu tam bir yüz çevirme. "Kimsin sen? Brady'nin telefonuyla ne yapıyorsun?"

"Daha önce söylediğim şeyleri dinleme. O iyi biri. Kaplumbağaları seviyor ve diğer kadınla sohbet ediyor, herkesle iyi geçiniyor ve ... *kaplumbağaları seviyor,*" diyor, sesi benim için büyülenmiş *gibi* çıkıyor.

Ben de büyülenmiş hissediyorum. Skyler ile.

"Sana harika olduğunu söylemişim. Sabahı okyanusta yüzerek geçirdim ve tek düşünebildiğim, ona yeni fark ettiğim bir şeyi söylemeden o uçağa binmesine izin vermenin ne kadar aptalca olduğuydu," diyorum, Skyler'ı hayal ederken, onunla yeniden bağlantı kurduğumu hayal ederken içimde heyecan kıvılcımları çıkıyor.

Ona kalbimden ve aklımdan geçenleri söylüyorum.

"İşimiz bitmek üzere olduğuna göre bir an önce gelsen iyi olur."

Kayaların ve kumun yanından geçip sahildeki bir kavisin etrafından dolanırken sırtıyorum. "İyi ki şimdi ona doğru yürüyorum."

Aslında, bu harika bir şey gibi geliyor.

SKYLER

Brady'yi aradım ama gitmiş. Ne zaman gitti? Gittiğini fark etmedim.

Ama kumun üzerinde bana doğru yürüyen adamı kaçıramam.

Caleb.

"Hey," diyor bana ulaştığında. "Biraz konuşabilir miyiz?" Önce Bayan Wainwright'a, sonra bana baktı ve kayalık bir çıkıntıyı işaret etti. "Belki şurada biraz daha özel bir yerde?"

Sanırım yaşlı kadın homurdanıyor, ama Caleb'in önerisini kabul etmekten başka bir şey yapamayacak kadar ne söyleyeceğini merak ediyorum.

Konuşmadan diğerlerinden uzaklaşıyoruz; ta ki o durup bana bakana kadar.

"Skyler," diyor ciddi bir şekilde. "Bir itirafım var. Dün gece bir toplantım yoktu."

Şaşkınlıkla gülüyorum. "Bunu anladım."

Yakışıklı yüzündeki kederli ifade sevecen. "Seni tekrar görmeyi bu kadar çok istediğim için biraz korkmuştum," diye itiraf ediyor. "Sonra okyanustayken bir şey fark ettim."

"Okyanusta geçirilen zamanın bir yaşam koçuyla geçirilen zaman kadar faydalı olabileceğini duydum."

Ağzının köşesi kalkıyor. "Bu kesinlikle hayat dolu bir andı. Ve işte burada - gün batımı öpücükleri en iyi şeylerden biridir, ama *sadece*

tropik bir buluşmadan daha fazlasına yol açarlar."

İhtiyatlı bir şekilde ilgimi çekti. "Öyle mi? Aklınızda *daha* ne tür şeyler var?"

"San Diego'da yaşarken San Francisco'da biriyle çıkmanın zor olabileceğini söyleyen türden. Kesinlikle çaba ve titiz bir programlama gerektirecek. Planlama ve uçaklar gerektirir. Ama . . ."

Sözünü bitirmiyor ve cümleyi nasıl tamamlayacağını bilmiyorum, sadece nasıl tamamlamasını istediğimi biliyorum. "Ama ne, Caleb? Bu da başka bir *eğer* mi?"

"*Hayır.*" Kendinden emin. Emin. "Eğer diye bir şey yok. *eğer* yok.

Hiç de değil." Kollarını belime doluyor. "Eğer düşünürsen, tüm bu planlama şnorkelle yüzmeye çok benzeyecek."

Soru soran bir kaşımı kaldırıyorum. "Benimle çıkmak şnorkelle yüzmek gibi bir şey mi?"

"Evet, yani, buna değer." Elleri sırtımın alt kısmına dolanıyor ve beni kendine çekiyor. "Şnorkelle yüzmeye değer miydi?"

"Şnorkelle dalmak bir günü geçirmek için mükemmel bir yoldu. Güneşlenen kaplumbağaları izlemek gibi bir şey."

"Ah, yani *benimle* çıkmanın güneşlenen bir kaplumbağayı gözetlemek gibi bir şey olduğunu söylüyorsun."

Gülümsüyorum, biraz alaycı, biraz davetkâr. "Bundan daha büyük bir iltifat düşünemiyorum."

"O halde Skyler, bu tropik buluşmaya devam etmek ister misin? Belki daha fazlasına dönüştürürsün? Çünkü umarım benim için man-batical'ını bozarsın."

Başımı sallıyorum. "İsterdim Caleb, ama yapamam. Artık bir erkek-batical'da değilim. Senden ayrıldım ve bu benim için yüzde yüz sorun değil. Bunun bizi nereye götüreceğini görmek istiyorum."

"Bakalım bizi eyaletin sabit bir bölgesine götürecektir mi?"

Ve sabit bölgelerin öpülmeye ihtiyacı var. Ben de yüzümü ona doğru kaldırdım ve o nefis dudaklarına bir öpücük kondurdum. Ayak parmaklarımdan kıvrılmasını sağlayan sıcak bir Hawaii öpücüğü.

göğsünü çeviriyor. Ben ona doğru kayarken usulca inliyor. Gülümseyerek onu biraz daha yakınıma çekiyorum, tepkisinin tadını çıkarıyorum ve öpücüğünde biraz daha kayboluyorum.

Sahilin birkaç metre aşağısından tanıdık bir ses araya giriyor. Birbirimizden ayrıldık.

"Oh, ne kadar romantik!" diye haykırıyor Bayan Wainwright, ellerini önünde kavuşturarak. "Meşgul olduğunuzu biliyorum -üzgünüm, üzgün değilim- ama Caleb'e bir şey söylemem gerekiyor."

"O nedir, Bayan Wainwright?" diye sorar kibarca.

Kollarını havaya kaldırarak zafer yapıyor. "! Sana müstakbel kız arkadaşın olduğunu söylemiştim."

"Aslında," diyor, kollarını hâlâ bana dolamış bir halde, "*şu anda* kız arkadaşım olmak istediğini umuyorum."

Ben de "Don Juan daha iyi bir teklif yapmazsa, ben varım." dedim.

EPILOG

Skyler

Aylar Sonra

Katie beni San Francisco havaalanında arabasından attı.

Sevgiyle beni dışarı atıyor.

"Git, git, git," diye ısrar ediyor. "Benim yoga dersim var, senin de görmen gereken bir erkeğin var."

Arka koltuktan kayarak çıktım. "Bıraktığın için teşekkürler."

"Arkadaşlar ne içindir?" Hızlı bir sarılmayla kollarımı ona doluyorum, sonra bıraktığımda nişan yüzüğüne bakıyorum. "Ve yakında elbise alışverişine çıkacağız."

Işıldıyor. "Sabırsızlanıyorum. Onunla evleneceğim için çok heyecanlıyım," diyor birkaç ay önce tanıştığı adam için. Fırtınalı bir nişanlılık döneminden sonra, işte neredeyse evlenmek üzere.

"Ve nedimen olmak için sabırsızlanıyorum," diyorum. "Git ve harika bir hafta sonu geçir," diyor.

Ben de onun desteği ve dostluğu için minnettar olacağımı bilerek yola ıkıyorum.

Aynısını ona geri verebildiğim için mutluyum.

* * *

San Diego havaalanının karşılama bölgesine gözlerim kapalı bile gidebilirim. Bir araba kaldırıma yanaştığında bavulumu arkamda taşıyorum. Kapı açılıyor ve yakışıklı şoför arabadan iniyor.

"Bırakmamı ister misin?" Caleb sırtarak soruyor.

"Tabii. Beni bu adamın evine götürebilir misin? Yirmi dakika içinde onunla bir randevum var."

"Bahse girerim seni on beş dakika içinde onun evine götürebilirim," diyerek çantamı aldı ve arsız bir sırtışla ekledi, "Oldukça motiveyim."

Bunu otomatik pilota da yapabilirim-arabaya biner, emniyet kemerimi takarım. Ama bundan sonra olacakları kaçırmak istemem.

Caleb konsolun üzerinden uzanıp yanağımı okşuyor, gözleri sevgi dolu, sesi nazik. "Merhaba. Seni zledim."

"Ben de seni özledim," diyorum usulca, dokunuşuna doğru eğilerek. "Hem de çok." "Seni gördüğüme sevindim. şimdi ne oldu? Altı ay içinde yirminci kez aylar?"

"Evet, ama kim sayıyor?"

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. "Belli ki ben."

Arkamızdaki araba sabırsızca korna alıyor.

"Pekl," diye homurdanıyor Caleb diğer sürücüye. "Gömleğin üzerinde kalsın." Kıkırdıyorum ve karşılıklı gülümsüyoruz. "Bu seni eve götürmem için bir işaret."

Ellerini direksiyona koydu ama arabayı vitesle takmadan önce durakladı. "Biliyor musun, burası senin de evin olsaydı, ziyaretlerini saymak zorunda kalmazdım."

Nefesim kesildi, skandala uğradım. "Neden Caleb, benden başka bir kaçamak daha yapmamı istiyorsun?"

"Bir bakalım. Tropikal buluşma ve şehir buluşması yaptık." Bana doğru bir bakış attı. "Ya aynı evde yaşadığımız bir randevumuz olsaydı?"

Çok sevindim ama şaşırmadım. Bu Caleb. Onun için her şey mükemmel bir zamanlamayla gerçekleşir; ne çok erken ne de çok geç. İşleri *stratejik* bir şekilde yapmasını sevmeye başladığım şeylerden biri de bu.

"Hmm," diye mırıldanıyorum, o sürerken elimi kalçasında aşağı yukarı kaydırıyorum. "'Yanında bir şey' spesiyouliyle birlikte geldiği sürece."

Elimi tutuyor ve öpüyor. "Her zaman, Skyler. Her zaman Double O spesiyoulini alırsın."

"O zaman sonsuza dek evet diyorum."

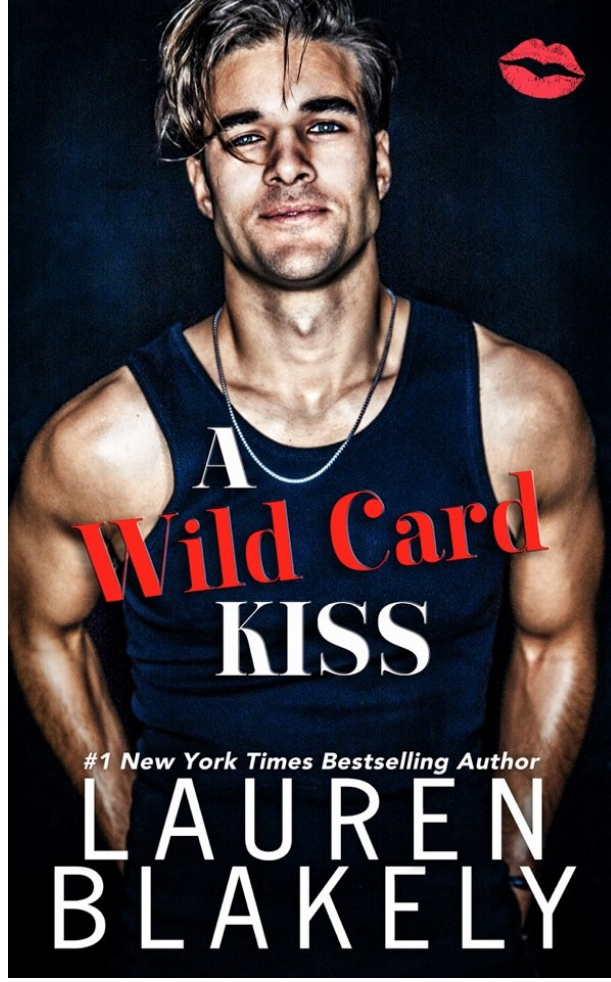
SON

Katie'nin hikâyesini merak mı ediyorsunuz? Terk edilen gelin, düğün günü olması gereken günde seksi bir bekar baba spor yıldızıyla tanıştığında bir sonraki hikaye

Joker **Öpücük**'te geliyor!

Şimdi sipariş verin ve önizleme için okumaya devam edin!

E-posta listeme kaydolduğunuzdan emin olun! Yakında iki ücretsiz kitap yayınlayacağım ve kaydolursanız ilk siz haberdar olacaksınız!



Harlan.

"Elvis Presley evde!" "Hound Dog "un sesini açarken bağıriyorum ve Abby aya doğru ulumak için çenesini kaldırıyor.

Altı yaşındaki çocuğum tahta bir kaşığı mikrofona olarak kullanıp Elvis'in şarkısına eşlik ederken ben de alkışlayarak ritim tutuyorum.

Un ve kiraz kaplı mutfak tezgahından kauçuk bir spatula almak için ara veriyor. "Senin de bir mikrofona ihtiyacın var baba," diyerek spatulayı bana doğru itiyor.

Enstrümanı alıyorum ve turtanın pişmesini beklerken en iyi Kral taklidimizi yapıyoruz.

Zamanlayıcı öttüğünde baba-kız düetimizi bitiriyoruz ve Abby çılgınca fırını işaret ediyor. "Hazır! Artık yiyebiliriz."

Başımı sallayarak gülüyorum. "Olayı biliyorsun. Benimle sadece on milyon turtta mı yaptın? Soğumasına izin vermeliyiz."

"On milyon elli!" Kirpiklerini kırıştırıyor. "Ama belki bu sefer olur diye umuyordum."

Kıvırcık kahverengi saçlarını karıştırıyorum, beni eğmeye çalışmasına kıkırdıyorum. Zamanlayıcıyı kapatırken ona "Umut iyi bir şeydir, küçük ayıcık," diyorum. "Ama turtalar umutla soğumaz. Zamanla soğurlar. Ayrıca, bu turtanın bizim için olmadığını biliyorsun." Kırmızı Burunlu Geyik Rudolph'un tencere tutacağını alıp fırının kapağını açıyorum ve vişneli turtayı çıkarıyorum. Tezgâhın üzerindeki rafa koyuyorum, sonra ellerimi kullanarak tatlı ve ekşi taze meyve kokusunu ve ufalanmış kabuğu bize doğru yönlendiriyorum.

"Çok güzel kokuyor," diyor Abby, içine çekerken ayak parmaklarının üzerinde zıplıyor.

"Elbette öyle. Bunu biz yaptık. . Ve annen buna bayılacak.

o."

Abby muzip bir kaşını kaldırıyor. "Ya önce hepsini ben yersem?"

Burnuna bir öpücük kondurmak için eğildim. "O zaman sen de San Francisco'daki en büyük karın ağrısı" diyorum, sonra da karnını ovuyorum.

"Tamam. Beklerim. Bekleyeceğim. Ama umarım bu gece biraz yememe izin verir" diyor.

bir parça endişeyle. "Gerçekten, gerçekten öyle umuyorum." Ah, gençliğin ikilemleri.

Bu şehrin NFL takımının gelecek sezon bana bir sözleşme teklif edip etmeyeceği ve benim bunu isteyip istemeyeceğim, çocuğumun okulda arkadaş edinmediği ve gittiği jimnastik sınıfını bırakmaya karar verdiği için yeni bir jimnastik sınıfı bulmak isteyip istemeyeceği konusunda endişeleniyorum.

O turtta için
endişeleniyor. Bu adil
bir değiş tokuş.

Bir saat sonra gitmeye hazırız. Sakladığım zuladan bir turtta kutusu alıyorum, lezzetli ikramı içine koyuyorum ve Abby'ye gece çantasını bulmasını söylüyorum.

Bugün çocuklarla bowling gecesi, ben de Abby'yi annesinin evine bırakıyorum. Her zaman turta getirmiyorum ama Danielle ve eşi turta seviyor, bu yüzden elimden geldiğince sık yapmaya çalışıyorum. Ayrıca küçük kızımınla turta yapmak hiç de kötü değil. Kazan-kazan.

Abby koridordan panda sırt çantasını kapıyor ve iki omzuna birden asıyor. "Ve şimdi resmen hazırım."

Kapıyı açıyorum. "Panda arkada, gitme zamanı."

Kaldırımında Abby elimi tuttu. Küçüğünü elime alıyorum ve California Caddesi'ne doğru ilerliyoruz.

Bana bakıyor, ela gözlerinde endişe var. "Gelecek hafta eğitim kampına gitmek zorunda olduğuna emin misin?"

Tamam, tüm endişeleri şeker türünden değil. Ben şehir dışındayken bu çocuk beni özliyor, ben de onu özlediğimden eminim.

Ona bir gülümseme fırlatıyorum. "Var. Gelmezsem Hainler oynamama izin vermeyecek. Ama seninle her gün konuşacağım."

"Biliyorum. Sadece sen yokken seni özlüyorum," diyor, köşeye yaklaştığımızda.

"Ben de seni özlüyorum, küçük ayıcık. Her gün. İşte bu yüzden seni antrenman kampından, deplasman maçlarından ve yoldayken her gece arıyorum" diyorum.

İç geçiriyor, biraz kederli. "Ve ben *her zaman* senin aramalarını bekleyemem."

Onu neşelendirme zamanı. Ona düzenli bir rutinimiz olduğunu hatırlat. Etrafta çok fazla olduğumu. Yarı yarıya. Annesiyle zaman paylaşımı böyle işliyor. "Doğduğundan beri seni her eğitim kampından aradığımı biliyor muydun? *Daha* sekiz aylıkken bile mi?"

Yüz ifadesi yoğun bir ciddiyete bürünüyor. "Bunu hatırlıyorum."

Köşeyi dönerken bir kahkaha attım. "Bunu hatırlamıyorsun. Kimse bir yaşındayken yaşadığı şeyleri hatırlamaz. Ya da iki, üç, dört ya da beş, bu konuda."

"Ben altı yaşındayım" diyor, sanki yaşını bilmiyormuşum gibi. Sanki altı yıldan daha uzun bir süre önce o Kasım gününde hayatımın nasıl sismik bir şekilde değiştiğini hatırlatmaya ihtiyacım varmış gibi. O doğduğunda, bu küçük neşe, gevezelik ve parlaklık yumağı günlerimi ve gecelerimi altüst etti ve bir anda birini canını acıtacak kadar çok sevmenin ne demek olduğunu öğrendim. Böyle sevmek çok acıtıyor.

"Altı yaşında ve küstah olduğunun farkındayım. Ama yine de Paleolitik Çağ'da sana FaceTiming yaptığımı hatırlamıyorsun."

Burnunu kırıştırıyor. "Soluk yalamalar nedir?"

"Uzun zaman önce. Dinozorlar Dünya'da dolaşırken."

"Baba!" diye bağırıyor kahkahalar atarak. "Ben o kadar yaşlı değilim, sen de değilsin."

"Oldukça yaşıyım. Futbol yıllarına göre, kesinlikle bir dinozorum. Ama bir T-rex değil, çünkü onlar minicik kollarıyla hiçbir şey yapamazlar," diyorum, sol kolumu büyük bir dinozorunki kadar kullanışlıymış gibi çırparken, turtayı sağ elimde futbol topuymuş gibi yüksekte tutuyorum.

Abby'nin gözleri pizza büyüklüğünde açıldı. "Dikkatli ol!"

Uzattığım kolumla kutuyu daha da uzağa ittim. "Bu yıl Super Bowl'da tek elle yaptığım maç kazandıran yakalayışımı gördünüz mü, görmediniz mi? İkinci Super Bowl zaferim, Bayan Her Şeyi Hatırlıyorum."

Ama o sadece ve sadece turtaya odaklanmış durumda. Şeker endişesine geri dönelim. "Turtayı düşürmeni *gerçekten* istemiyorum."

"Ve Armstrong'un otuz üç yardalık pasını *gerçekten* düşürmek istemedim," diyorum ve onu Şubat ayındaki o güzel güne geri götürüyorum. "Bu yüzden düşürmedim." Turta kutusunu göğsüme doğru çekerek onun acısına son verdim. "Daha iyi misin?"

Uzun bir rahatlama iç çekişi onun cevabıdır. "Bütün gün o vişneli turtayı bekledim. Ama sanki bir yıldır bekliyormuşum gibi geliyor."

"Ne demek istediğini anlıyorum ama her şey yoluna girecek. Söz veriyorum" diyorum. Çünkü çocuk zamanı sonsuzluktur.

Koşu arabasında uyuyan bir bebeği iten keçi sakallı bir adamın yanından geçiyoruz.

Adam durdu. "Taylor mı? Harlan Taylor?"

"O benim," diyorum, umarım nefret eden biri değil de hayranıdır. Bu şehirde her ikisinden de payımıza düşeni alıyoruz. Her takımda vardır ve kiminle karşılaşacağınızı asla bilemezsiniz.

Ama baba geniş bir sırtıyla ellerini dua eder gibi birbirine bastırıyor. "Yakaladığın için teşekkürler. Ama lütfen bu yıl yeniden imzala. Eğer seni başka bir takıma kaptırırsak, ölürüm."

Abartıyor tabii ki. Ama serbest oyuncu olarak başka bir yere gidersem harap olacakmış gibi konuşuyor. Ama bu bana bağlı değil. Renegades'in oyun günlerinin sonuna yaklaşan eski bir koşucu-sırt oyuncusuyla yeniden anlaşıp anlaşmayacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Otuz altı yaşımdayım, uzun bir kariyerin sonuna geldim bile.

"Yaşamamız için elimden geleni yapacağım," diyorum hayranıma, boştaki avucumu beşlik çakmak için uzatırken. O da karşılık veriyor, sonra yoluna devam ediyor.

Abby ve ben de aynısını yapıyoruz.

"Ünlü olman çok tuhaf," diyerek elime uzanıyor ve ellerimizi tekrar birbirine doğru sallıyor.

Alay ediyorum. "Ben ünlü değilim."

"Lütfen baba. Saçmalama. Sen çok ünlüsün. Okuldaki bütün çocuklar öyle diyor."

"Ben sadece ünlü sayılırım. Ve sadece yerel olarak. Ve sadece sporseverlerle." "Yine de ünlüsün o zaman," diye ısrar ediyor ve bunu kazanamayacağımı söyleyebiliyorum

onunla savaşmak, bu
yüzden yumuşadım.

"Tamam. Sen
kazandın."

"Ama biz evdeyken pek ünlü görünmüyorsun," Abby. "Güzel. Olması gereken de bu."

Kısa süre sonra Danielle'in sokağına sapıyor ve Viktorya döneminden kalma evinin ön merdivenlerinden yukarı çıkıyoruz.

Abby zile basar ama Danielle çoktan kırmızı kapıyı açıp onu içeri almıştır.

Kızımızı kucağına alıp yanaklarına öpücükler kondururken, "Selam tatlım," diyor. Sonra bana, "Hey, sen." dedi.

"Selam, Danielle. Sana en sevdiğin turtayı getirdim."

"Cherry!" Ellerini kavıyor. "Sen Tanrı'nın bir lütfusun. Jamie ve benim bu akşam arkadaşlarımız gelecek ve ben de aceleyle pastaneye gidip bir pasta alacaktım."

"Ben varken pastaya asla ihtiyaç duymazsın," dedikten sonra evine doğru ilerliyorum.

Kocasını, iki yaşındaki çocuklarıyla birlikte domuz, belki ördek ya da muhtemelen kedi çizdiği yemek masasından başını kaldırıp bakıyor.

"Merhaba, Harlan!" diye bağırır küçük çocuk.

Jamie elini kaldırıyor. "Nasıl gidiyor? Son sezonuna hazır mısınız?"

Aklım *son* kelimesine takılıyor. Söylentileri doğrulamam için beni kandırmaya mı çalışıyor?

Adamı severim ama yemin ederim arkadaşlarıyla iddiaya girmiş, sezon sonunda ne yaptığımı ilk açıklayan o olacak.

Birinin bunu bana açıklamasını isterdim.

Danielle imdada yetişir ve elini kocasının omzuna koyar. "Tatlım, bozuk plak gibisin. Belki de yeni bir konu bulmalısın."

Jamie ona şaşkın bir bakış fırlatıyor, gri gözleri kısılıyor. "Ne gibi, tatlım? Retinayı yeniden dikmek için yeni cerrahi teknik mi? Ve futbol yakında başlıyor. Konu futbol."

Danielle ellerini havaya kaldırıyor. "Hayes Vadisi'ndeki en yeni restoranlara ne dersiniz? Ya da belki ilginç teknoloji haberleri? Belki beyzbol?"

"Hmm, yeni Tayland mekanını mı yoksa şehrin yıldız alıcısının kalıp kalmayacağı mı? Hangisi daha ilginç?"

Danielle çaresizce omuz silkiyor. "Futbol taraftarları. Ne ki?"

Jamie gülümser ve ayağa kalkarak mutfağı ve ötesindeki güvertiyi işaret eder. "İçecek bir şey ister misin, Harlan? Soda? Köpüklü su? Bira mı? Izgara yapıyoruz."

sonra bize katılmak istersen." Sesini sahne fısıltısına indiriyor. "Beyzbol hakkında konuşabiliriz. Ejderhalara ne dersin?"

"Bu sezon iyi görünüyorlar. Belki sonunda bir Dünya Serisi kazanırlar," diyorum, başka bir spora geçtiğim için mutluyum.

"!" diye bağırır iki yaşındaki çocuk.

"Bir de köpüklü su harika olur," diye ekliyorum.

"Ben alırım," diye sesleniyor Abby yemek odasına girerken, etraftaki birçok kitap arasından bir erken okuma kitabını tutarak. "Futbolu daha çok seviyorum baba."

Kız mutfakta annesine katılırken Danielle Abby'nin başını okşuyor. "Nedenini merak ediyorum."

Abby ahududulu bir LaCroix ile döndükten sonra Jamie'ye yetişip Dragons'ın Sonbahar Klasığı'ne katılma şansı hakkında sohbet ediyorum. Otuz dakika boyunca havadan sudan konuştuktan sonra kollarımı açıyorum ve onlara gitmem gerektiğini söylüyorum.

Danielle beni kapıya kadar geçirdi ve Abby'ye geride kalmasını işaret etti.

"Turta ve okul çeki için tekrar teşekkürler," diyor usulca. "Elbette," diyorum ama bana teşekkür ettiğine inanamıyorum.

Abby'nin okul parasını ödüyorum. Başka ne ki?

"Minnettarım," diye ekliyor.

"Danielle. Hadi ama. Bu bir şey," diyorum.

Yüz ifadesi yumuşuyor. "Bunu hafife almıyorum."

"Hiç yapmadınız ve yapacağınızı da hiç düşünmemiştim," diyorum, çünkü biz işleri dostça hallederiz.

Danielle ile Washington Üniversitesi'nde tanıştım. Üniversitedeki ilk yılımızda çıktık ama sonra o daha iyi bir tıp öncesi programı olan bir okula transfer oldu. İlk Super Bowl'umu kazandığım gece onunla tekrar karşılaştım. Maç sonrası partideydi ve yine takıldık. San Francisco Hawks'ı San Francisco Renegades'e tercih ettiği için ona zor anlar yaşattım.

Sonra ona arşıfların arasında zor anlar yaşattım ve sabah vedalaştık. Birkaç hafta sonra hamile olduğunu öğrendi.

Bir Super Bowl bebeği.

İçimdeki Güneyli beyefendi başını kaldırdı ve Danielle'e onunla evlenmemi isteyip istemediğini sordu.

Hayatımda bir kadının bu kadar çok güldüğünü hiç duymamıştım.

"Biz aşık değiliz. O tek gecelik bir ilişkiydi. Hayır, tatlım. Sadece bu bebeği büyötmeye yardım etmekle ilgilenip ilgilenmediğini bilmek istiyorum. Hem doktor hem anne olmak zor."

İlgimi çekti mi?

Kesinlikle.

Beleşi bir baba olmayacaktım. "Tabii ki olacağım," dedim.

"Emin misin? Birçok sporcu emin değil."

"Ben pek sporcu değilim." Elbette, iyi vakit geçiren bir adamdım. O zamanlar hala kadınlara düşkün bir adamdım.

Ama annem ve babam çekip gittikten sonra hepimizle ilgilenmesi sayesinde ailenin ne olduğunu da çok iyi biliyordum.

Bunu yapmayacaktım.

Böylece Abby'yi arkadaş, ortak ebeveynler ve eşitler olarak birlikte büyötmeye karar verdik.

Birkaç yıl sonra cerrah arkadaşı Jamie ile tanıştı ve onunla evlendi.

Abby ve ben düğünlerine birlikte gitmiştik.

Şimdi kapı aralığında Danielle'e ciddi bir bakış atıyorum. "Onunla ilgilenmek sadece benim işim değil. Benim için bir zevk," diyorum ona. "Ve eğer ihtiyacın olursa, seninle de."

Danielle rahat bir nefes alır. "Asla varsayımda bulunmak istemiyorum."

"Hawks'ı tercih etsen bile sen çok tatlısın. İyi ki onun annesisin," diyorum ve elimi ağzıma kapatıp Abby'ye gideceğimi söylüyorum.

Koşup kollarıma atlıyor ve beni bir koala gibi kucaklıyor. "Hoşça kal baba."

"Seni özleyeceğim, küçük ayıcık. Ama seni yarın gece arayacağım."

"Tıpkı ben bir yaşındayken senin yaptığın gibi." Abby bana bakıyor, ela gözleri iri ve ciddi. "Ve bana ninni olarak Dolly Parton söylediğini hatırlıyorum."

Vay anasını.

Çocuğumun bebeklikten kalma tuhaf bir hafızası mı var? Bu nasıl mümkün olabilir?

Kuşkuyla gözlerimi kısıyorum. "Bekle. ."

Abby kıkırdıyor, omzuma vuruyor. "Yakaladım seni! Annem bunu senin yaptığını söyledi."

"Dolly en iyisidir," diye ekliyor Danielle.

"Öyle," diye kabul ediyorum ve sonra Abby'nin burnuna dokunuyorum. "Sonbaharda başka bir yerde jimnastik yapmak istersen bana haber ver."

"Hâlâ düşünüyorum."

"Acele etme," diyorum nazıkçe. Ama ne kadar sevdiğini biliyorum, bu yüzden tekrar gitmek isteyeceğini umuyorum.

Kısa bir süre uzaklara bakıyor, sonra kararlı bir şekilde başını sallıyor. "Yapacağım. Ve sana haber vereceğim. Söz veriyorum."

"Seni seviyorum, küçük

ayıl." "Ben de seni

seviyorum."

"Nine to Five" şarkısını mırıldanarak vedalaşıyorum ve arkadaşlarımla buluşmak üzere şehrin öbür ucundaki bowling salonuna gidiyorum.

Sonraki birkaç saat boyunca, arkadaşlarım birer birer çekip gidene kadar onlarla birlikte hem strike hem de gutter-ball atarak eğleniyorum. Saat ona yaklaşırken sadece Cooper - oyun kurucum - ve ben kalıyoruz ve dışarı çıkarken sohbet , bowling salonunun içindeki bardan geçerken bakışlarım resmi beyaz elbiseli bir kadına takılıyor.

Bu bir bakışı değerlendirmek için yeterince tuhaf, ama onunla ilgili bir Şey acı verici bir Şekilde tanıdık geliyor.

Olasılıklar çıkıŐa kadar başımın etini yiyor, sonra da gitmeme izin vermiyor.

Kapıda Cooper'a eğitim kampında grŐeeęimizi söyledim. "Tanıdık gelen birini gördüğüme yemin edebilirim. Seni sonra yakalarım. Gidip bir Şeyi kontrol etmem gerek."

VedalaŐmak için çenesini kaldırıyor. "Kampta görüşürüz."

Arkamı dönüyorum, sarıŐın profil beni bara geri götüren bir anıyı tetikliyor.

Olabilir mi?

Bu o mu?

Sadece bu ihtimal bile tenimi heyecanla titretiyor.

Bara ulaştığında derin bir nefes alıp içeri bakıyorum, sonra da Şaşkınlıkla başımı sallıyorum.

Beyazlı kadın, yedi yıl önce umutsuzca tekrar görmek istediğim birinden baŐkası değil.

Ve bir tekila daha sipariş ederken gelinlik giyiyor.

A Wild Card Kiss'i hemen kapın!

Yeni ve seksi aşk romanları satıŐa çıktığında ilk siz haberdar olmak için mail listeme kaydolmayı unutmayın!

AYRICA LAUREN BLAKELY TARAFINDAN

FULL PACKAGE, New York Times Çok Satanlar listesinde 1 numarada yer alan romantik komedi!

BIG ROCK, New York Times Çok Satanlar listesine giren bağımsız romantik komedi!

THE SEXY ONE, New York Times Çok Satanlar listesine giren bağımsız bir aşk romanı!

THE KNOCKED UP PLAN, birkaç hafta boyunca USA Today ve Amazon Listelerinde En Çok Satan bağımsız aşk romanı!

EN DEĞERLİ OYUNCU, USA Today Çok Satan seksi bir spor romantizmi! Ve ona eşlik eden spor romantizmi, MOST LIKELY TO SCORE!

WANDERLUST, USA Today Bestselling çağdaş romantizm!

OLDUĞUN GİBİ GEL, Wall Street Journal ve USA Today'de birkaç hafta en çok satan çağdaş aşk romanı!

PART-TIME LOVER, birkaç hafta boyunca USA Today Çok Satanlar listesinde yer alan çağdaş bir aşk romanı!

Duygusal bir ikinci şans olan UNBREAK MY HEART, USA Today Bestselling çağdaş romantizm!

BEST LAID PLANS, USA Today Çok Satanlar listesinde yer alan seksi bir arkadaşın sevgiliye aşk romanı!

The Heartbreakers! USA Today ve WSJ Çok Satan rock yıldızı serisi tek başına!

P.S. IT'S ALWAYS BEEN YOU, sürükleyici bir ikinci şans romantizmi!

BENİM BİR HAFTALIK KOCAM, seksi bir bağımsız romantizm!

İLETİŞİM

Lauren'i Twitter'da [LaurenBlakely3](#), Instagram'da [LaurenBlakelyBooks](#), Facebook'ta [LaurenBlakelyBooks](#) veya çevrimiçi olarak [LaurenBlakely.com](#). Ayrıca ona laurenblakelybooks@gmail.com adresinden e-posta gönderebilirsiniz.adresinde bulabilirsiniz



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

